

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

the
Lawyer

NICHOLE ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE LAWYER

Bir Huysuz/Sunshine MC Romantizmi

Nichole Rose

Kindle Edition

Telif Hakkı© 2022 yazan Nichole Rose

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Bu eserde yer alan tüm karakterler hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Cormar Covers'ta Yoly tarafından kapak

İÇİNDEKILER

[İthaf Kitap](#)

[Hakkında](#)

[1. Birinci Bölüm](#)

[2. İkinci Bölüm](#)

[3. Üçüncü Bölüm](#)

[4. Dördüncü Bölüm](#)

[5. Beşinci Bölüm](#)

[6. Altıncı Bölüm](#)

[7. Yedinci Bölüm](#)

[8. Sonsöz](#)

[Yazarın Notu](#)

[Gümüş Kaşık MC](#)

[Instalove Kitap](#)

[Kulübü Beach House](#)

Beauty [NicholeTakip](#)

[Edin 'u Nichole Rose](#)

[Hakkında](#)

ADANMIŞLIK

T o BOM - En büyük destekçim, en şiddetli koruyucum ve tanıdığım en harika adam olduğun için teşekkür ederim. Sevincim her zaman Sen ol.

Kitap HAKKINDA

S Bu huysuz avukatla ilgili bir şeyler bu güneşli kaçağa tam uyuyor.

Jude "Beşinci" Despora

Birisi yatağında uyuyormuş... Ama o ben değilmişim. Ve ona izin vermedim.

Ama sonunda küçük davetsiz yüz yüze geldiğimde, dünyamı yörüngeden çıkarıyor.

Devin Arakas gördüğüm en tatlı küçük ikram.

Ona bakıyorum ve babası olmak için
yanıp tutuşuyorum. Ama ben bir
avukatım ve o yasak bölge.
Neden yatağında saklandığını kadar. Kimse
onu zorla götürmüyor.
Kardeşi değil. Amcası değil. Hiç kimse.
Beni ve MC'mi geçmeyi planlamıyorlarsa hayır.

Devin Arakas

Teksas'ın en büyük suç ailesinde büyüdüm.
Onları deli gibi seviyorum ama Houston'a dönmeye hazır değilim.
Silver Spoon Falls benim ait olduğum yer.
Kardeşim ve amcam beni eve götürmek için geldiklerinde kaçtım.
Jude Despora'nın yatağında yakalanmak istememiştim.
Ama ben de bırakmak istemiyorum.
Aşırı korumacı, huysuz bir avukat bana uyuyor. Bana sahip
olamayacağını söylüyor ama ellerini de benden uzak tutamıyor.
Kimse kalbimi onun gibi çarptıramaz.
Bu adam benim babam olmalıydı.
Ama gerçekten benim için ailemle savaşacak mı, yoksa peri masalım kalp
kırıklığıyla mı sona erecek?

BİRİNCİ BÖLÜM

Jude

("Yatağında kim uyuyormuş lan?" Silver Spoon MC kulüp binasının oturma odasına girip homurdanıyorum.

Kardeşler toplanmış, koşuya hazırlanıyorlar. Benim de onlarla gitmem gerekiyordu ama bu gerçekleşmeyecek. Bütün hafta şirketimin iki yeni avukatı Adam ve Fischer ile Houston'daydım. Baş belası bir yargıcı müvekkillerimden birini serbest bırakması için ikna etmeye çalışıyoruz. Özel ihtiyaçları olan bir kızı olan bekar bir anne. Duruşmaya kadar onu tutmak çok aptalca. Hiçbir yere gitmiyor. En başta suçlamalarla karşı karşıya kalmamalıydı. Bana kalırsa, onu taciz eden pisliği vurarak dünyaya bir iyilik yaptı.

"Ah, sen?" Declan "Bender" Valentine siyah saçlarını yüzünden geriye doğru itiyor ve kucığındaki bebekten başını kaldırıp bana sırtıyor. "Tek başına."

Cormac "Dev" Carmichael, Bender'a kaşlarını çatarak, "Hepimizin aile saadeti içinde yaşamadığımızı hatırlattığın için çok teşekkürler," diye homurdanıyor. "Zavallı piçler," diyor Andreas "Playboy" Romano, Bender'a daha fazla bok tıktırarak.

heybesi.

Karısı Catriona omzuna vurarak susmasını söyler. O sadece gülümsüyor. Bugünlerde hep gülümsüyor. Kız kardeşi evde ve karısı hamile. Ona göre hayatında her şey yolunda.

"Sana dün gece odasında bir şey duyduğumu söylemiştim, Tate!" Samara ağlıyor ve aynı anda VP'mizin göğsüne vuruyor. Kadınlar. Yemin ederim, her güçlü inancı narin küçük elleriyle iletirler. Genellikle vurgu için iyi hedeflenmiş bir şaplakla. Çok şirin bir şey. "Ama sen dinlemezsin."

"Bebeğim, orada duyduğun tek şey lanet olası bir fareydi," der Hands, Samara'yı rahatlatmaya çalışarak. Hands, Samara ve küçük kızları Scout'a karşı korumacıdır. Onun söz hakkı varsa hiçbir şey onları üzmez. Yine de başkanımız Jason "Cash" Montoya'yla paylaştıkları sert bakışı kaçırmıyorum. Bir şeyler dönüyor.

Harika. Bir süreliğine saçmalıklara ara vermeyi umuyordum. Geçen yıl bu saçmalıklardan payımıza düşeni fazlasıyla aldık. Playboy'un babası, rakip bir MC, Bender'ın kızının rehin alınması ve lanet olası kulübün yarısının aşık olması arasında, tüm yıl boyunca düz koştum.

Çok yorgunum ve çok sinirliyim. Bir haftadır eve bile gitmedim. Bir saat önce şehre döndüğümde doğruca buraya geldim. Bir erkek hafta sonu izin yapamaz mı?

Görünüşe göre öyle değil.

"Eller, Beşinci, şunları taşımama yardım et," diye emrediyor Cash, köşede yığılı duran bavullara başıyla işaret ederek. Onları kolayca kendisi taşıyabilir. Bu da konuşmak istediği anlamına geliyor.

Hayatımı sikeyim.

"Evet," diye iç geçiriyorum ve çantalarından ikisini almak için ileri atıyorum. Eller küçük kızlarını Samara'ya uzatıyor ve diğer ikisini almadan önce alnına bir öpücük konduruyor. Scout küçük kollarını sallayarak ona bağırıyor. Ormandan çıktığından beri ot gibi büyüyor. Altı ay önce hastanede tanıştığımız tehlikeli derecede hasta bebeğe benzemiyor bile.

Cash'in arkasından odadan çıktık, ön kapıya yöneldik.

Sabahın erken saatlerindeki güneş ışığına karşı gözlerimi kısarak kaşlarımı çatıyorum. Şubat başı için fazla parlak ve neşeli bir hava. Belki de benim için fazla aydınlık ve neşelidir. Son zamanlarda huysuz bir orospu çocuğuna dönüştüm. Hep iş, hiç oyun insana bunu yapar. Ama yönetmem gereken bir hukuk bürom, korumam gereken bir MC ve savunmam gereken Betty gibi müvekkillerim var. Başka şeylere pek vakit kalmıyor.

"Houston'da her şey yolunda gitti mi?" Cash, kulüp binasının dışında, Escalade'inin yanında sıralanmış bisikletlere doğru ilerlerken soruyor. Tüm kulüp Dallas'a yardım amaçlı bir poker koşusu yapıyor, eşler ve bebekler de dahil. Bunu her yıl Hands'in çalıştığı çocuk hastanesi için para toplamak amacıyla yapıyoruz. "Müşterini çıkardın mı?"

"Henüz değil. Yargıç yapıyor," diye mırıldandım. "On yıl öncesine ait bir saldırı suçundan mahkûmiyeti var, bu yüzden ona ceza vermek istiyor."

"Pislik," diye homurdanıyor Cash.

"Onu eninde sonunda çıkaracağım." Kendi açtığımdan beri çok fazla dava almıyorum. Aldığım davalar da genelde böyle... İyi bir avukat tutmaya gücü yetmeyen aile içi şiddet mağdurları. Bir kadınsanız, *gerekçenizin* pek bir anlamı yok. Burada kesinlikle yok. Bu pislik, onu öylesine vurduğunu iddia ediyor. Morlukları farklı bir hikâye anlatıyor ama yine de cinayete teşebbüsten tutuklamışlar. Savcı, ağırlaştırılmış saldırı suçunu kabul etmesini istiyor ama siktir et. Kendi hayatını kurtardığı için hapse girmesine izin vermeyeceğim.

Ama Cash beni buraya davam ya da ceza adaleti sistemi hakkında konuşmak için çağırmadı.

"Neler oluyor?" Çantaları Escalade'in yanında yere bırakarak talep ediyorum.

"Yatağında birinin olduğuna emin misin?" Hands çantalarını Cash'in motosikletinin yanına bırakır; özel yapım siyah bir Ducati Diavel 1260. Motosiklet pahalı bir canavardır. Cash'in bebekleri ondan çok hoşlanıyor.

"Pozitif. Ben makyaj yapmam." Yastığının her yerinde rimel izleri vardı. Ayrıca yatağımda... lanet olsun ki hiç kadın olmadığını düşünürsek... bunu anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok. Koro çocuğu olduğumu söylemiyorum, çünkü değilim. Ben de zamanlar genç bir çocuktum. Ama sıradan seksin bana göre olmadığını çabuk anladım. Bana ister eski kafalı deyin, ister başka bir şey. Demek istediğim, biri yatağıma girdi ve onu ben davet etmedim.

"Kahretsin," diye küfreder Cash.

"Orospu çocuğu," diyor Eller aynı anda, yüzü endişe çizgilerine dönüşüyor. Aynı şey gözlerine de yansıyor, yeşil her zamankinden daha koyu, bastırılmış. "Sence o mu?"

"Belki." Cash bir elini kirli çenesine sürterek kulüp binasına doğru bakıyor. "Siktir, belki."

"İkinizden biri bana kimden dair ipucu vermeyi düşünüyor mu?" Homurdanıyorum.

"Devin."

Devin.

Onun adını söyler söylemez sikim zonkluyor. Devin Quartermain, Petal Pushers'da onu ilk gördüğüm andan beri aklımı kurcalıyor.

-Hadley ve Kyra'nın çiçekçi dükkanı. En tatlı gülümsemeye sahip, kıvrımlı, küçük bir güneş ışığı topu. Ona yapmak istediğim şeyler şeytanı bile utandırır. Muhtemelen onu dehşete düşürür. On sekiz yaşında, benim için çok genç.

20 yaş büyüğüm. Onun hakkında böyle için bile kendimi hasta bir orospu çocuğu gibi hissediyorum. Ama ben de kendime engel olamıyorum. O bir

Bir erkeği çıldırtacak türden bir güzellik. Kuzguni saçlar. İri kahverengi gözler. Zeytin rengi ten. İçinde kaybolabileceğim bir ağız. Ellerimi içine sokabileceğim kalçalar. Onun seksi küçük vücudu beni tahrik ediyor. Aklımdan çıkmıyor.

Babacığım diye bağıırken onu eğip küçük deliklerini yemeyi düşündüğüm için kendimi lanet olası bir pislik gibi hissediyorum. Onunla tanıştığım güne kadar, birinin bana baba demesini istemek aklımdan bile geçmemiştir. Hiç istemedim, hiç ihtiyaç duymadım, hiç düşünmedim bile. Ve sonra çiçekçiye parlak bir güneş ışığı gibi girdi ve kendim, onur ve neyin doğru olduğu hakkında bildiğimi sandığım her şeyi yok etti.

Kendime ondan ve Petal Pushers'dan uzak durmam gerektiğini söylüyorum... ama yine de kendimi ona bir göz atmak için uğramak için bahaneler üretirken buluyorum. Firmamdaki avukatlar bu noktada bahçeciliği hobi edindiğini düşünüyorlar çünkü o kadar çok çiçek getiriyorum ki.

Evet, kafamı karıştırıyor. Hem de çok.

"Devin neden benim yatağında uyuyor?" Homurdanıyorum.

"Devin olduğunu sanmıyorum," diyor Cash, ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırarak. O akıllı bir orospu çocuğu. Kardeşlerimiz arasında benim için her şeyin değiştiğini fark eden tek kişi o. Nedenini bildiğini sanmıyorum ama bunun temelinde Devin'in yattığını bildiğine dair bir his var içimde. "Ama geçen hafta birdenbire Petal Pushers'ı bıraktı ve o zamandan beri kimse onu görmedi."

"Ne oluyor lan?" Ona ters ters bakıyorum, tansiyonum yükseliyor. Neden bana istifa ettiğini söylemedi? Sormak istiyorum ama soruyu geri yutuyorum. Bana neden söylemediğini biliyorum. Bu beni ilgilendirmez. Bundan kendim emin oldum, değil mi? Uzak duramıyorum ama yaklaşmayacağım da. Sadece uzaktan izliyorum, lanet bir sürüngen gibi onu takip ediyorum.

"Rulie ve Gloria birinin geceleri kulüp binasına gizlice girdiğini düşünüyor," diyor Hands. "Her şey yerde değil, küçük pislik

kayıplara karışıyor. İki gün önce Hadley, Cash'le buradayken gece yarısı birinin ağladığını duyduğuna yemin etti. Sonra Samara dün gece burada kaldığımızda odanızda birinin dolaştığını duymuş."

Rulie ve Gloria dışında hiçbirimiz kulüp binasında yaşamıyoruz ama hepimizin burada odaları var. İçki içmemek ve araba kullanmamakla ilgili bir kuralımız var. Eğer bir şişe alırsak, kuruyana kadar buradayız. Bir ya da beş şişe olması fark etmez. Kimse vücudunda alkol varken bisiklete binemez ya da direksiyon başına geçemez. Ayrıca, burada ne kadar çok vakit geçirirsek geçirelim, burada bir oda olması çok mantıklı.

"Neden kameralar bu boku çekmiyor?" Talep ediyorum. Bilgisayar virtüözümüz Finn "Hacker" Taylor ve Giant burayı Pentagon'dan bile daha sıkı koruyor. Son zamanlarda yaşadığımız onca şeyden sonra güvenliğimiz en üst seviyede. Bırakın kıvrımlı küçük bir kızı, bir SEAL müfrezesi bile burayı hackleyemez.

"Onları kapattırdım," diyor Cash sessizce, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak Escalade'e yaslanıyor.

İlk içgüdüm sinirlenmek. Son zamanlarda herkesin güvenliğini umursamaması için çok fazla saçmalık yaşadık. Ama burada Cash'ten bahsediyoruz. Özellikle de sevdiği insanların güvenliği söz konusu olduğunda hiç de nazık değildir. Kardeşlerimiz için kanını akıtabilir. Karısı ve çocukları için hayatını ortaya koyar. Kameraları kapattıysa bir sebebi vardır. Hem de çok iyi bir nedeni. O yüzden bir nefes alıyorum, bir ritim tutuyorum ve sakinleşiyorum.

"Açıkla," diye homurdanıyorum. Tamam... belki o kadar da soğukkanlı değilimdir.

"Eğer oysa, burada saklanması bir nedeni vardır," diyor bana sert bir bakış atarak. Yine de tavrımdan dolayı beni suçlamıyor. "Bu nedenin ne olduğunu öğrenmeden önce onu korkutmamayı tercih ederim. Bir haftadır gizlice giriyor. Herhangi bir hasara yol açmadı.

Yiyecek ve birkaç kişisel hijyen malzemesi ve fark edilmemek için elinden geleni yapıyor. Bize zarar vermek isteseydi şimdiye kadar çoktan verirdi."

Kahretsin. Burada aynı takımdayız. O da onun için endişeleniyor.

"Onunla yüzleşmeye çalışmadın mı?"

Uzun bir süre tereddüt eder ve sonra küfreder. "Hâlâ lafı dolandırıyor muyuz Beşinci? Çünkü Hadley ağladığını duyduktan sonra Hands ve ben ona bir tuzak kuracaktık ama bu işle senin uğraşmak isteyeceğini düşündüm."

"Neden ben?" Ona ve Hands'e kaşlarımı çatarak soruyorum. Hands homurdanıyor, benden başka her yere bakıyor.

"İstersen kendine yalan söyle kardeşim," der Cash. "Ama bana yalan söyleme. O kıza aşık olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu bizi ilgilendirmez, biz kendi işimize bakarız. Ama bunu ya sen halledersin ya da biz. Kulüp binasına gizlice girip çıkmasına izin veremeyiz. Hadley ve Kyra onun için endişeleniyor ve bu kızların ödünü koparıyor. Bu lanet yerin perili olduğuna inanıyorlar."

"Gloria ve Samara bu sabah Google'da şeytan çıkarıcıları araştırıyorlardı," diyor Hands.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, burada ayaklarımı ateşe atmışlar gibi hissediyorum. Gerçek şu ki... Başka kimsenin onunla yüzleşmesini istemiyorum. Eğer bir sorun varsa, bunu onun için düzelten kişi ben olmalıyım. Onun güvende olduğunu bilene kadar uyumayacağım. O benim korumam altında. Ama kardeşlerimin doğru ve yanlış konusunda rehberlik etmesini istedikleri kişi benim. Onları doğru yolda tutan benim. Tanrı aşkına, ben bir mahkeme memuruyum. Ve o on sekiz yaşında.

Eğer onunla yüzleşirsem, ona yardım edersem... Onu kendiminmiş gibi sahipleneceğim. Hayatım onun etrafında dönecek. Onun istekleri, onun ihtiyaçları, onun güvenliği, onun zevki. Her şeyimi ona adayacağım.

Ona ve mutluluğuna bir dakika bile ayırmayacağım. Saplantım serbest kalacak. Onu durdurmak mümkün olmayacak.

Ya buna hazır değilse? O zaman ne olacak? Çekip gidecek kadar güçlü olacak mıyım?

Evet. Eğer istediği buysa, beni öldürse bile çekip gideceğim.

"Ben hallederim," diye mırıldanarak kaderimi mühürlüyorum.

BÖLÜM İKİ

Devin

"Oh, kahretsin," diye fısıldıyorum, Jude Despora'nın masasına tutunurken ayağım pencere kenarına takılıyor ve neredeyse yüzüstü düşüyorum yere düştüm. Derin bir nefes alıyorum ve sonra tutuyorum, kulüp binasında beni duymuş olabilecek herhangi bir ipucunu dinliyorum. Bu gece ürkütücü bir sessizlik var.

Kulüp genellikle parlak, mutlu sesler, kahkahalar ve dostça sohbetlerle doludur. Mekânla ilgilenen orta yaşlı çift Rulie ve Gloria burada yaşıyor. MC kardeşler her saat girip çıkıyorlar. Ben asla yalnız değilim. Çoğu insan muhtemelen bunun burayı berbat bir saklanma yeri yaptığını düşünür ama ben düşünmüyorum. Yalnız olmayı sevmiyorum. Sayılar güvenlidir ve Silver Spoon Falls'ta hiçbir yer burası kadar güvenli değildir.

Gümüş Kaşık MC güçlü adamlarla dolu. Tüm dünya onların emrinde. Burası benim büyüdüğüm yere çok benzeyen bir kale... Sadece burada karanlık anlaşmalar ya da tehlikeli suçlular yok. Kardeşler gerçekten iyi insanlar, Jude gibi. O bir ceza savunma avukatı. Kendi hukuk bürosu var ve milyonlar kazanıyor. Ama şahsen temsil ettiği müvekkillerinden asla ücret almıyor. Bir dava aldığında, bedavaya alıyor.

Hayır işi yapan tek kişi o değil. Kardeşler bir ailedir ve burası bir ev gibidir. Burası amcamın ve kardeşimin

beni aramayı düşünürler. Arasalar bile kimse burada olduğumu bilmiyor, bu yüzden kardeşler benim için yalan söylemek zorunda kalmayacaklar. Herkesin bildiği kadarıyla, işimi bıraktım ve macera aramak için kasabadan ayrıldım. Gerçek çok daha az çekici.

Bir hafta önce işimden ayrıldım, taşıyabileceğim kadar eşyayı bir bavula doldurdum ve gecenin bir yarısı büyük teyzemin evinden kaçtım. O zamandan beri kaçıyorum, isteğim dışında Houston'a geri götürülmekten kaçınmaya çalışıyorum. Ben oraya ait değilim. Hiçbir zaman da olmadım.

Ailem yeraltı suç dünyasının derinliklerinde olabilir ama benim tek istediğim özgürlük. Daha önce yaşadığım hayata geri dönmek için ne gerekiyorsa hayatımın sonuna kadar kaçarım. Dante Amcamı ve kardeşim Dimitri'yi çok seviyorum ama tüm hayatımı onların korkularının merceğinden bakarak geçirdim. Onlar beni buraya gönderene kadar normal bir kız olmanın ne demek olduğunu bilmiyordum. Özgürlüğü anlamadım.

Tadına baktıktan sonra benimkinden vazgeçmeyi reddediyorum.

Neredeyse düştüğümü kimsenin duymadığından emin olduktan sonra kendimi Jude'un penceresinden içeri çekiyorum ve arkamdan pencereyi kapatıyorum. Yatak odasının ışığını açamayacağımı bildiğimden, odaya biraz ışık girmesi için panjurları açık bırakıyorum. Kulüp binasının yan tarafındaki dev manolya ağacı sayesinde pek bir şey olmuyor ama hiç yoktan iyidir. Bu gece burada kimsenin olup olmadığından bile emin değilim ama riske girmemeyi tercih ederim. Kardeşlerimin sorunlarıma karışması yapmak isteyeceğim son şey.

Buraya gelme sebebim bu değil. İlk gece kasabadan ayrılmayı denedim ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım, *Silver Spoon Falls'a Hoş Geldiniz* tabelasının ötesine geçemedim. Onun yerine bir şey beni buraya çekti. *Jude* beni buraya çekti. Kimse bilmiyor ama ben ona deli gibi aşığım. İlk günden beri.

Neredeyse bir yıl önce onu ilk gördüğümde. Cash ve Hadley'nin düğünü için çiçek toplamaya yardım etmek için çiçekçiye geldi ve ben sadece... donup kaldım.

Mavi gözleri üzerime yerleştğinde tüm dünya durmuş gibiydi. Karnımda bir deprem başladı, büyüdükçe büyüdü. Durduğunda, bir tsunami başlatmış ve varlığımın tüm bölümlerini çökerten toprak kaymalarını başlatmıştı. Pangaea'nın parçalara ayrılması ve yeni kara kütleleri yaratması gibiydim. Denizler tüm o boş alanları doldurmak için akın etti. Yerleştiklerinde, ben farklıydım. *Onun* gibiydim.

O zamandan beri onu düşünmeden edemiyorum. Onun aynı şekilde hissetmediğini biliyorum. Nasıl hissedebilir ki? Onun gözünde ben sadece bir çocuğum. Ama onu düşündüğümde içim *acıyor*. Tanrım, çok kötü acıyor. Onu kendim gibi istiyorum, havayı, güneş ışığını ya da ruhumu rahatlatan müziği istediğimden daha çok.

Ben de buraya geldim. Penceresinden gizlice girdim. Yatağına kıvrılıyorum ve zihnimin dolaşmasına izin veriyorum. Bazen, bana dokunuyormuş gibi yapıyorum. Söylememesi gereken şeyler söylüyor. Yapmaması gereken şeyler yapıyor. Ve ben buna bayılıyorum. Tanrım, bunu çok seviyorum. Diğer zamanlarda, beni kucağına alıyor ya da tabağından besliyor. Benimle ilgileniyor ve dünyamdaki her şey mükemmel. Kendimi bir prenses gibi hissediyorum... tapılan ve el üstünde tutulan.

Varlığımdan haberdar olmadığı ve hiç öpülmediğim gerçeğinden çok daha iyi. Arabamda uyumaktan ve amcamla kardeşimin beni bulmaması için dua etmekten daha iyi. Onun yatağında uyumak yanlış. Yanlış olduğunu biliyorum. Bilseydi muhtemelen kızardı.

Jude sertifikalı bir huysuzdur. Onu yüzünde gök gürültüsü gibi bir kaş çatmadan başka bir şeyle hiç görmedim. Bana her baktığında, yavru köpeğini tekmelemişim gibi parlıyor. Bu korkutucu... ama ben korkmuyorum. Yüzündeki o bakışı görmek klitorisimin zonklamasına ve külotumun ıslanmasına neden oluyor. O altın bir kalbi saklayan güzel bir canavar.

Parmaklarım onunkileri örmek için can atıyor.

siyah saçlarını ve yüzünün keskin düzlemlerini izliyorum. Dolgun dudaklarının tadının nasıl olduğunu ve saat beş yönündeki gölgesinin gıdıklayıp gıdıklandığını bilmek istiyorum.

Bir metreyi biraz aşan boyu, nefis geniş omuzları ve sivriltilmiş beli var. İş takımları içinde, her santimiyle güçlü bir avukat gibi görünüyor. Onu bir kez tişört ve kot pantolonla gördüğümde, tam cümleler kuramadım bile. İnce beyaz kumaş, belirgin kaslarının üzerinde gerilmiş, hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. O kadar iyi görünüyordu ki!

"Bunu düşünmeyi bırak," diye mırıldanıyorum kendi kendime, hatırladıkça midemde bir sıcaklık oluşuyor. Bir daha onun yatağında kendime dokunmayacağıma dair kendime söz verdim. İki gece önce bunu yaptığımda, sonrasında kendimi korkunç derecede suçlu hissettim ve ağladım. Onun yatağında uyumak yeterince kötü. Onun yatağında kendimi onun kirli düşüncelerine kaptırmak, muhtemelen geçmemem gereken altmış çizgiyi aşılıyor. Bilseydi muhtemelen benden nefret ederdi.

"Neyi düşünmeyi bırakayım?" diye gürlüyor derin bir ses karanlıkta.

Çığlık atıyorum, kendimi ondan uzaklaştırıyorum. En azından kendimi uzaklaştırmaya çalışıyorum. Ama odada benimle birlikte olan her kimse ninja olmalı çünkü arkamda duruyor. Tek yapabildiğim kendimi onun kollarına atmak.

Etrafımı sarıyorlar ve içimde bir panik dalgası yükseliyor. Zihnim kısa devre yapıyor, savaş ya da kaç devreye giriyor. Bir cehennem kedisi gibi çırpınıyorum, kurtulmaya çalışıyorum, ama beni göğsüne doğru çekiyor, beni kolayca bastırıyor. Dizimi yukarı kaldırmayı başarıyorum ve kasıklarını kıl payı iskalayarak üst baldırına çarpıyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor ve bir anlığına beni tutuşunu gevşetiyor.

O saniyeyi kendi avantajıma kullanıp bir elimi çekerek onu tırmaladım.

"Orospu çocuğu," diye hırlayarak beni tekrar yakaladı. Bildiğim bir sonraki şey, onun üstümde olduğu yataktayım, ağırlığı beni yatağa bastırıyor.

"Bırakın beni!" Panik beni ele geçirmekle tehdit ederken gözlerimden yaşlar süzülüyor.

"Sakin ol, ," diye kulağımı tırmalıyor Jude. "Sakin ol. Sana zarar vermeyeceğim." "J-Jude?" Nefesim kesiliyor, vücudumdaki tüm kaslar bir anda gevşiyor.

"Evet. Lanet olsun," diye yemin ediyor ve yataktan yuvarlanıyor. "Kim olduğunu sandın?"

"BEN... BEN..." Ne düşündüğümü bilmiyorum. Düşünmüyordum. "Beni tuttun."

"Bunu bir daha yapmayacağım," diye homurdanarak ışığı yaktı. "Tanrım, Devin."

Gözlerimi kırpıştırarak ona bakıyorum, midem sıkışıyor. Beyaz gömleğinin düğmeleri buruşmuş, kolları kıvrılmış. Saçları dağınık ve kaşlarını çatarak bana bakıyor ama muhteşem görünüyor. Yanağındaki çizikleri gördüğümde içimden bir hüznün geçiyor.

"Penceremden tırmandın," diyor.

"Özür dilerim." Doğal olarak, bu durumda mümkün olan en az yardımcı olacak şeyi yapıyorum. Ağlamaya başlıyorum. Nedenini bile bilmiyorum! Adrenalin mi, sinir mi, utanç mı, korku mu? Dördünün bir kombinasyonu mu? Bilmiyorum. Ama az önce zorla girdiğim odasında saldırdım... ve o bir avukat.

"Ağlıyor musun?" Sesi dehşete düşmüş gibi. Öyle de görünüyor.

"Hayır, hayır," diye yalan söylüyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve sonra ellerimle kapatıyorum, sanki bu ağladığım gerçeğini gizlemeye yardımcı olacakmış gibi.

"Tanrım. Seni incittim mi?" Yanımda otururken yatak kayıyor. Bir saniye sonra ellerini üzerimde hissediyorum, yaralarımı kontrol ederken vücudumda geziniyor. Elleri sıcak ve sert ama dokunuşu nazik. "Seni incittim mi, bebeğim? Bana cevap vermeni istiyorum."

"Hayır," diye fısıldadım.

Nefesini dışarı

verir. "Seni

incittim."

"Bu bir sıyrık, Devin."

"Beni tutuklatacak mısınız?"

Ellerimi yüzümden çekti. "Bana bak." Başımı sallıyorum.

"Bana bak," diye hırlıyor.

Ona bakmak için isteksizce gözlerimi aralıyorum.

"Son bir haftadır benim yatağında uyuyorsun." Bu bir soru ya da tahmin değil. Gerçeğin basit bir ifadesi. Burada kaldığımı biliyor. Olamaz.

"Lütfen polisi aramayın," diye ağlıyorum, yüzümden daha fazla gözyaşı dökülürken dik oturmak için çabalıyorum. "Söz veriyorum, gideceğim ve bir daha dönmeyeceğim. Birkaç atıştırmalık, diş fırçası, deodorant ve okumak için kitap dışında hiçbir şey almadım. Her şeyin parasını ödeyeceğim." Etrafından dolanıp yataktan inmeye çalışıyorum ama beni tekrar yakalıyor, elleri kolayca belime dolanıyor.

"Dur," diye emrediyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Omuzlarım çöküyor, yenilgi içimde kara bir kıyamet bulutu gibi dolaşıyor. Her şey bitti. Polisi arayacak, o da kardeşimi arayacak. Hapisten çıkmam için rüşvet verecek... ve bir daha asla Houston'dan ayrılmama izin verilmeyecek. Özgürlüğüm kelepçeler ve aşağılanmayla son bulacak.

Sanırım fermuarlı kravatlar ve gözdağı ile başladığı için bu uygun. Dimitri ve Dante Amca beni buraya liseyi bitirmem için gönderdi çünkü kartellerden biri beni kaçırmaya çalıştı. Buradaki zamanım sadece geçici olacaktı. Ama başımın üzerinde sürekli bir şiddet tehdidi olmadan yaşamak bağımlılık yapıyor. Hayatımı korumalarla çevrili geçirmekten bıktım,

Kartellerden biri tarafından kaçırılacağımdan ya da öldürüleceğimden korkuyorum. Ailemin yaptıkları yüzünden aşırı korunmaktan bıktım.

Artık bunların hiçbir önemi yok. Ben de bir suçluyum. İçimden bir ses Dimitri ve Dante Amca'nın özgeçmişime bu yeni eklemeyi duyduklarında pek mutlu olmayacaklarını söylüyor. Kim olduklarından ve ne yaptıklarından utanmıyorlar ama benim için hep farklı bir şey istediler. Elma yine de elma bahçesine düşüyor, değil mi?

"Son bir haftadır benim yatağında uyuyorsun," diyor Jude tekrar. "Evet," diye itiraf ediyorum. Artık yalan söylemenin bir anlamı yok. Çoktan yakalandım.

"Neden?"

Tamam, belki şimdi yalan söylemenin bir anlamı vardır.

"Kullanmıyordun," diye fısıldadım. Bu kısmen doğru ama gerçeğin tamamına yakın bir şey değil. Hayatın çenesi bile şu anda bunu benden söküp alamaz. Bu adama ona saplantılı bir şekilde aşık olduğumu söylemek yapmak isteyeceğim son şey. Bana karşı yapacağı suçlamalara bir de taciz suçunu eklemek hiç de çekici değil.

"Devin, bebeğim," diye homurdanıyor, sabrı tükeniyor. "Ne sikime geçen hafta benim yatağında uyuyordun? Büyük teyzenle yaşıyorsun."

"Kaçtım."

Bu onu kısa keser. O mavi, mavi gözlerini şaşkınlıkla bana kırıştırtıyor.

"MC'yi bu işe bulaştırmamayı tercih ederim," diyorum, elinden kurtulmaya çalışıyorum ama o beni da kendine çekiyor. Bu noktada neredeyse onun kucağındayım. Kehribar ve sedir gibi kokuyor, pahalı bir kolonyanın temel notaları o odadan çıktıktan sonra da etkisini sürdürüyor. Sarhoş edici bir kombinasyon. Beni çıldırtan bir kombinasyon.

"Çok kötü," diyor hiç istifini bozmadan. "Konuşmaya başla."

"Bu sadece bir aile dramı." "Saçmalık."

Ona öfkelen dim.

"İşini bıraktın, kaçtın ve bir haftadır aralıksız ev hırsızlığı yapıyorsun. Bu aile dramından daha fazlası, bebeğim," diye hırılıyor, gözlerini bana dikmiş. "Konuşmaya başla."

"Bu uzun bir hikâye," diye .

"Zamanım var." Eğlenmiş görünüyor. "Sadece sen ve ben varız."

"Öyle mi?" Kapıya doğru bakıyorum. "Gerçekten mi? Herkes nerede?" "Kaçıyorlar."

"Gece yarısı oldu."

"O tür bir koşu değil," diyor ve şimdi kesinlikle eğleniyor.

"Anlamıyorum."

"Bu bir poker koşusu, bebeğim. Bir grup motorcunun bir araya gelip poker oynayarak hayır işleri için para toplamasıdır" diye açıklıyor.

"Oh. Ve koşuyorlar mı?" Mekanîği çözmeye çalışıyorum ama bana yorucu geliyor.

"Hayır, biniyorlar." Kıkırdıyor. "Yol boyunca kart çektikleri farklı duraklar var. Sonunda en iyi ele sahip olan kazanıyor."

"Harika," diye fısıldıyorum, bunu yapmak istediğim şeyler listesine ekliyorum. "Oyalanmayı bırak ve konuşmaya başla, Devin."

"Kardeşim ve amcam şehirde beni arıyorlar. Beni Houston'a geri götürmek istiyorlar ama ben gitmek istemiyorum, bu yüzden onlar gelmeden ayrıldım.

Şimdi beni aramaktan yorulmalarını ve Houston'a geri dönmelerini bekliyorum." "Onlara gitmek istemediğini söyleyemedin mi?" Kaşlarını çatarak

Ben.

"Dimitri ve Dante Amca'yla tanışmadın," diye mırıldanıyorum.

"Söylemiyorsun

onlara hiçbir şey."

Bunun üzerine kaşlarını çatar. "Kimse sana istemediğin bir şeyi yaptıramaz Devin."

"O kadar basit değil."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü amcam Dante Arakas," diye fısıldıyorum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Jude

(Yanlış anladığımdan emin bir şekilde, "Bir daha söyle," diyorum. "Hangi kısmı?")

Ona homurdanıyorum.

"Amcam Dante Arakas," diye fısıldıyor ve onu ilk seferinde doğru duyduğumu teyit ediyor.

"Yüce Tanrım," diye yemin ediyorum, şok içinde ona bakıyordum. Arakas ailesi Teksas'ın değilse bile Houston'ın en büyük suç ailesi. Neredeyse dokunulmazlar. FBI yıllardır onlara karşı bir dava açmaya çalışıyor ama her seferinde gizemli bir şekilde çöküyor. Bunun kartelleri kontrol altında tutan tek şey olmalarından kaynaklandığına dair şüphelerim var.

Eğer onlar olmasaydı, Teksas üzerinden yapılan uyuşturucu ve insan kaçakçılığı çok daha kötü olurdu. Başlangıçta da pek iyi değildi. Devin'in ailesinin yaptıklarına katıldığımı söylemiyorum ama sistem çöktüğünde bazen önemli olan tek kural sokak kurallarıdır. Arakas ailesi sistemin yapamadığını yapıyor. Karteller aslında Dante Arakas'a saygı duyuyor. Ondan korkuyorlar.

Korku güçlü bir motivasyon aracıdır. Etkili da kesin.

Kardeşlerimi doğru yolda tutmak söz konusu olduğunda sert biri olabilirim ama ben de gerçekçiyim. Karanlık öldüğünde ışık var olmaz. Aksine, ışık karanlığa göre var olur. O olmadan ışık da olmaz. Eğer üzüntüyü hiç bilmezsek, sevinci nasıl anlayabiliriz? Mücadeleyi hiç bilmezsek, sahip olduğumuz nimetlerin kıymetini nasıl biliriz?

Biz insanız. Topraktan tırnaklarımızla kazıyarak çıktık ve besin zincirinin tepesine ulaşmak için savaştık. Bu içgüdüler, havalı kıyafetler giyip uçak uçurmayı öğrendiğimiz için ölmedi. Suç her zaman var olacak. Dante Arakas gibi adamlar sorunun bir parçası olabilir ama sorunun en büyük parçası değiller, açık ara değiller. Sırf yapabiliyor diye çocukları köle olarak satmıyor ya da tüm aileleri öldürmüyor.

O şerefsizlerin yerine onu her gün tercih ederim. "Sen bir Quartermain'sin," diyorum.

"Ben bir Arakas'ım," diyor Devin. "Annem bir Quartermain'di. Dante Amca ve Dimitri beni buraya gönderdiğinde onun soyadını kullanmaya başladım. Bunun benim için daha güvenli olacağını düşündüler."

"Dimitri?"

"Dimitri Arakas." Pembe dilinin ucu alt dudağını ıslatarak dışarı çıkıyor. "Benim kardeşim."

"Tanrım," mırıldanıyorum, kafamı toparlamaya çalışıyorum. Devin bir Arakas. Ellerimi yüzümde ovuşturmak için onu tutmayı bırakıyorum, Cash'in bunların hiçbirini hakkında bir fikri olmadığından oldukça eminim. Bilseydi aylar önce bizi kiliseye çağırırdı. Hadley ve Kyra'yla birlikte aylarca karısının çiçekçi dükkanında çalışmış. Sanırım onun geçmişini hiç araştırmadı. Muhtemelen o sırada hala lisede olduğu ve İsa çarmıha gerilmeden önce Silver Spoon Falls'ta yaşayan Beverly Quartermain ile birlikte yaşadığı için buna gerek olmadığını düşünmüştür.

"Eğer gitmeme izin verirsen, söz veriyorum geri dönmeyeceğim," diye fısıldıyor ellerini birbirine kenetleyerek. Sesindeki sefalet yüreğini parçalıyor. Zavallı prenses çok sinirli ve keyifsiz. Yine de gitmesine izin vereceğini düşünüyorsa aklını kaçırmış demektir.

Hiçbir yere gitmiyor. Özellikle de Dante Arakas onu zorla Houston'a geri götürmeye çalışıyorsa. Bunun olmasına izin vermem için cehennemde soğuk bir gün olması gerek. O benim değil - lanet olsun, keşke öyle olsaydı - ama bir mülk de değil. Kimse ona ne yapıp ne yapamayacağını, nerede yaşayıp nerede yaşayamayacağını söyleyemez, bunu durduracak nefesim ciğerlerimdeyken olmaz.

"Hiçbir yere gitmiyorsun Devin," diye ve ellerimi bırakıp ona ters ters bakıyorum.

"Hapis mi?" Alt dudağı titriyor.

Etrafı suçlularla çevrili olarak büyümüş biri için, bu ihtimalden çok korkmuş görünüyor. Zavallı prenses. Kim bilir hayatında neler gördü? Neler yaşadı? Lanet *ruhum* olasılıklara karşı öfkeyle haykırıyor. Eğer biri ona zarar verirse, lanet boğazlarını parçalayacağım. Bir daha asla ona yaklaşamazlar.

"Hapse girmeyeceksin. Hiçbir yere gitmiyorsun."

Bir daha asla. Bir daha asla.

Ama bunu söylemiyorum. Kahretsin, onu bu odaya kilitlemek istediğimi bilseydi muhtemelen korkudan sinerdi, böylece kimse ona bir daha yaklaşamazdı. Böylece onu ve ışığını tamamen kendime saklayabilirdim. O zaman ailesi için endişelenmesine gerek kalmazdı. Onu o kadar mutlu ederdim ki korkunun tadını bile unuturdu.

Dikkat ihtiyar, kendime hatırlatıyorum. O senin kızın değil.

"Değil miyim?" Umut, kahverengi gözlerini ağzına kadar dolduruyor ve beni tamamen şaşkına çeviriyor. "Polisi aramayacak mısın?"

Sessizce başımı sallıyorum, kalbim boğazıma takılıyor. Tanrım, kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel. Bana bir çeşit kurtarıcıymışım gibi bakarken, o parlak gözleri parlarken aletim zonklıyor, boxerıma döl sızıyor. Tam o anda, bana böyle bakmaya devam edecekse benden ne isterse onu olmaya karar veriyorum.

Onu tatmin etmek için cehennemde sürüneceğim. Dante Arakas'la yüzleşmek mi? Sorun değil.

Bir çığlık atıyor ve kendini kucağıma atıyor. Kollarımı beline dolayarak onu yakalıyorum, o da kendi kollarını omuzlarıma dolayarak beni sıkıca kucaklıyor. Kokusu beni yok ederken ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor ve sahip olduğum tüm kontrolü parçalıyor. Yuvarlak poposu kucağıma yerleşiyor ve ben sadece... kopuyorum. Kırılma noktasını çok uzun süre geçmiş bir tel parçası gibi.

Bizi ters çevirip onu altımda sabitlediğimde sırtı yatağa geliyor. Bir elim saçlarında dolaşüyor. Diğeri kıkına yerleşiyor ve onu bana doğru çekiyor. Aminin sıcaklığını ağrıyan sikimde hissedene kadar durmuyorum.

"Yatağında uyuyordun," diye hırlıyorum, vahşi ve tehlikeli bir hayvan gibi üzerine çullanıyorum. Şu anda kendimi öyle hissediyorum. Medeni, ahlaki açıdan katı avukat hiçbir yerde bulunamaz. Ben sadece... onun geniş kahverengi gözlerine bakarken temel içgüdülerim ve saf şehvetim var. Yanakları kızarmış, dudakları şokla ayrılmıştı.

"Ben... Ben... evet," diye fısıldıyor.

Hayal mi görüyorum yoksa altımda kıvranıyor mu?

Ah, lanet olsun. Öyle, değil mi? Bebeğim küçük amını babasının sert sikine sürüyor.

"Neden benim yatağım, Devin?" Odamı rastgele seçtiğine bir an bile inanmayarak talep ediyorum. En az erişilebilir odaydı, devasa bir duvarla gizlenmişti.

Manolya ağacı. Pencerenin orada olduğunu bilmeseydiniz, gün ışığında onu kaçırdınız. Hava karardıktan sonra asla bulamazsınız.

"BEN... BEN..."

"Bana yalan söyleme prenses."

Boğazının altından sızlanıyor.

"Neden benim yatağım,
bebeğim?"

"Çünkü o senin!" diye ağlıyor. "Çünkü... Çünkü elimde değildi."

Ah, lanet olsun. Oyuncak bebeğim bana aşık oldu. Birdenbire elli fit boyunda ve kurşun geçirmez oldum. Ve sikim cehennem gibi acıyor. Tanrım, son sekiz aydır onu düşünerek, beni doğrudan cehenneme göndereceği kesin olan şeyleri düşünerek lanet olası şeyi çiğ çiğ salladım. Ama şu anda taşaklarım çok fena ağrıyor.

Öne doğru düşünüyorum, onu altımda ezmek için ağırlığımı kollarımın üzerinde tutuyorum. O benden çok daha küçük, çok daha narin. Ona zarar veririm bu beni mahveder. Sadece bu düşünce bile damarlarıma asit dökülmüş gibi hissettiriyor. Daha önce onu ağlattığımı bilmek neredeyse kalp krizi geçirmeme neden oluyordu.

"Seninle karşılaştırıldığında ben yaşlı bir piçim Devin," diye homurdanıyorum, yüzümü onun boğazına gömüyorum. Çok güzel kokuyor. Olgun çilekler ve taze krema gibi. Dilimi dışarı çıkarıp kulağının altında atan nabzın tadına bakıyorum. Benim için çıldırıyor, savaş davulu gibi vuruyor. "Benim hakkımda böyle düşünmemelisin."

"Elimde değil," diye inliyor, bana daha fazla yer açmak için başını geriye atıyor.

Boğazından aşağıya doğru bir çizgi yalıyorum, köprücük kemiğini ortaya çıkarmak için tişörtünün üst kısmını dişlerimle kenara çekiyorum. Dilimin ucu sanki tam da o noktayı tatmak için yaratılmış gibi dipte duruyor. Kahretsin, tadı çilek gibi ve

Her yer krema oldu. O kemiği kıstırdım, ilk randevudaki genç gibi onu kuru kuru becerdim.

"Söyle bana bebeğim," diye mırıldanıyorum, çenesindeki izleri öperek. Teni ipek gibi yumuşak. "Yatağında amına dokundun mu?"

"I..."

"Cevap ver, Devin."

"Hayır," diyor. Çoğu insan yalan söyler. İyi yalancı olduklarını düşünenlerin bile dürüst olmadıklarını ele veren küçük işaretleri vardır. Bir avukat olarak, onları fark etmek için eğitildim. Devin'in küçük işaretleri yok. Onunki Mars'ı işaret edecek kadar büyük. Bakışlarını kaçırıyor, yalan söylerken gözlerimin içine bakamıyor. Sesi titriyor. Dişlerinin arasından yalan söylüyor.

"Bana yalan söyleme," diye homurdanıyorum, kulağını ısırarak. "Burada, yatağında elini külotunun içine soktun ve amına dokundun, değil mi?"

"Evet!" diye
hıçkırıyor.

Ah, lanet olsun.

"Beni düşündün mü prenses?" Bilmek için yanıp tutuşarak soruyorum.

Babanı düşündün mü? Onun sikini iyi bir prenses gibi mi alıyordun?

Benimkinde de böyle oluyor. Babasının yatağına giriyor ve onun istediğini yapmasına izin veriyor. Onun mükemmel vücuduna tapıyorum ve onu dölleriyle damlatıyorum. Ve o çok mutlu olduğunda, muhtemelen bir damla daha zevk alamaz... o zaman ben kendiminkini alırım. Onu banyoya götürüp temizliyorum. Onu şımartır ve şımartırım.

O anlarda her daha çok benim oluyor, çok güveniyor ve açık, çok savunmasız. Lanet olsun, beni her seferinde bir yük treni gibi boşaltan da bu değil mi? Ona bakma düşüncesi. Tek olmak

onun her ihtiyacını karşılamaktan sorumlu olmak istiyorum. Onun dünyasında güneşin doğup batmasının sebebi olmak istiyorum. Berbat bir durum. Öyle olduğunu biliyorum. Ama yine de istiyorum.

"Jude," diye sızlanıyor.

"Söyle bana," diye kulağına hırılıyor. "Yatağımda ne yaptığını bilmek istiyorum, küçük kız."

"Kendime dokundum," diye hıçkırıyor, ellerini sırtımda gezdiriyor. "Seni düşündüm! Özür dilerim."

"Öyle misin?"

"Hayır," diye hıçkırıyor.

Eğer bu kadar tahrik olmasaydım, sesindeki meydan okuyan somurtmaya gülerdim. Bunun yerine, kalçalarımı onunkilere doğru sallayarak inliyorum. Ona bu şekilde dokunmamalıydım. Onu böyle öpmemeli ya da onunla böyle konuşmamalıyım. Ama o bir azizi baştan çıkaracak kadar tatlı ve şimdi duramam. Tanrı olsun, duramıyorum.

"Öp beni prenses," diye nefes alıyorum. Bir peni için, bir pound için, değil mi?

Kurban edilecek küçük tatlı bir kuzu gibi hevesle yüzünü bana doğru çeviriyor.

Dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum, bir şekilde kurtuluşu buluyorum ve aynı nefeste ruhumu lanetliyorum. Yumuşak ve tatlı, iliklerime kadar hissettiğim heyecanlı bir iniltiyle nefesini ciğerlerime çekiyor. Midem sıkışıyor, dölleri boxer'larıma akıyor. Bana yaptıklarının kanıtlarıyla sırlıklam olmuşlar.

Vaftiz havuzuna dalan bir adam gibi onun öpücüğüne gömölüyorum. Sakinlik üzerime çöküyor, dünyanın geri kalanı yok oluyor. Mükemmel bir an için, tamamen huzurlu olmanın ne demek olduğunu anlıyorum. Ve sonra en tatlı küçük zevk sesini çıkarıyor ve aletim ihtiyaçla *zonk*luyor. Saplantı sıvı ateş gibi içime akıyor, sahip olduğum her türlü şansı yok ediyor

Ona direnmenin. Öpücüğünün gücüne dayanamayarak saniyeler içinde yanıp kül oluyor.

Dudaklarına karşı homurdanıyorum, daha derine batıyorum. Kalçalarım onunkilere çarpıyor, aletimin sert çıkıntısını amına sürüyorum. Onu kızışmış bir köpek gibi pompaladıkça, pompaladıkça, pompaladıkça yatak yayları gıcırıyor. Duramıyorum. Durmayacağım. Bu küçük prenses benim.

"Jude, Jude," diye hıçkırıyor altımda, sesi bir arya gibi yükseliyor. Benimle birlikte hareket ediyor, kıvranıyor ve kıpırdanıyor, amını sikime sürüyor. Ona hiç dokunulmadığını bilmek için sormama gerek yok. Üzerindeki bekaretin kokusunu alabiliyorum. Tadını alabiliyorum. Sanatsız, masum. Ama o uzun bacaklarını kalçalarım doluyor ve babasının sikini kullanarak kendini nasıl boşaltacağını çok iyi biliyormuş gibi sikime doğru zıplıyor.

"Durma prenses," diye hırlıyorum, tişörtünün üzerinden göğüslerini yalamak ve ısırarak için başımı eğiyorum. "Boşalana kadar o amcığı bu siki üzerinde ezeceksin. Bu gece ıslak külotla uyuyacaksın, böylece bir dahaki sefere bana yalan söylemeyi düşündüğünde cezayı ."

Adımı tekrar haykırıyor, bu sefer daha yüksek sesle. Yine de duymak istediğim bu değil. Onunla zaten çok fazla çizgiyi aştım. Bir an için kendimi bu çizgiyi de aşmamaya ikna etmeye çalışıyorum. Vicdanımla olan savaşım sadece bir saniye sürüyor. Bu küçük prenses benim. Bunu onun da bilmesinin zamanı geldi.

"Ben baban, bebeğim," diyorum başımı kaldırıp bakışlarıyla buluşmak için. Zevkten sarhoş olmuş, ifadesi sersemlemiş. "Sikime sürtünürken bana böyle sesleniyorsun. Babacığım."

Dudakları aralanıyor, pembe dili dışarı fırlıyor. Yüz ifadesindeki bir şey sonsuz derecede değişiyor. O kadar ince ki, başka birinin bunu fark edeceğinden bile şüpheliyim.

fark ettim. Ama ben bu kızla ilgili her şeyi fark ediyorum. Hep fark ettim. Sadece babası olma düşüncemden hoşlanmıyor. Buna *bayılıyor*.

Ah, lanet olsun. Artık gerçekten geri dönüş yok. Onun için değil... ve kesinlikle benim için değil.

"Evet, baba," diye fısıldıyor.

Ağzını yağmalıyorum, ruhunu çalmaya ve kendime mal etmeye çalışıyorum. Benimki zaten onda. Aylar önce vazgeçtim. Petal Pushers'a adım attığım ve onu ilk kez fark ettiğim zaman. O zamandan beri onun. Kaçınılmaz olanı erteliyordum, kaderle savaşılmaya çalışıyordum. Kendi iyiliğim için değil, onun iyiliği için.

Benim gibi bir orospu çocuğuna bağlı olmaktan daha fazlasını hak ediyor. Ama ne olursa olsun benim hayatım onun hayatı.

"Baba," diye soluyor, altımda sertleşiyor. "Ben... Ben-"

"Ah, . Baban için mi geleceksin prenses?"

"Evet!" diye hıçkırıyor, altımda kıvrılırken tırnakları sırtıma gömülüyor.

"Yap şunu prenses." Onu yatağa doğru pompalıyor, öğütüyor ve kamburlaştırıyorum, onu oraya götürmek için çaresizim, etrafımda parçalanmasının nedeni olmak için. Her zaman kurallara göre oynadım ve burnumu temiz tuttum. Konu o olunca kural falan kalmıyor. Zaten çiğnemeyeceğim kural da yok. Onun baba dediği adam olmak için -bu unvanı taşımayı *hak eden* adam olmak için- ne gerekiyorsa yapacağım.

"Baba!" diye feryat ediyor, başını öne eğiyor. Yüzü boynuma yaslanıyor. Bir an için, orgazm güzel vücudunu sararken bana tutunduğunu düşünüyorum... ve sonra dişleri tenime yaklaşıyor, keskin bir ısırık veriyor.

Yaralı bir ayı gibi böğürerek odaya daldım. Taşaklarım mücadeleyi bırakırken aletim nabız gibi atıyor, boksörlerimin içine boşalıyorum. Her tarafıma boşalıyorum, o beni kendine ait olarak işaretlerken zaferle kükrüyorum. Artık sadece Jude değilim. Ben Devin'in babasıyım.

Sikeyim. Ben onun babasıyım.

"Tanrım," diye soluyorum, hâlâ kalçalarımı onunkilere doğru sallıyor, ondan alabildiğim her zevki almaya çalışıyorum. Altımda titriyor, dudaklarından sevimli inilti dökülüyor. Kalbim sanki maraton koşmuşum gibi çarpıyor. "Beni öldüreceksin prenses."

"Hayır," diye mırıldanıyor, sanki Ölüm'ün beni kollarından çalmasını fiziksel olarak engelleyebilecekmiş gibi kollarını boynuma doluyor. "Buna iznin yok."

"Öyle mi?" Günlerdir ilk kez gülümsüyorum. Onun ne kadar tatlı olduğunu unutmuşum. Sevdiği insanlar için muhtemelen Ölüm'ün kendisiyle bile savaşır. Kar kadar saf bir kalple, şiddetle seviyor. "Kim demiş?"

"Ben." Esniyor, yüzünü omzuma gömüyor. "Uykum var, Jude."

Dudaklarımı alnında gezdiriyorum ve sonra onu kaldırıp yatağın başına taşımadan önce kendimi ondan ayırıyorum. Yorganı arkaya attıktan sonra ayakkabılarını ve ardından çoraplarını çıkarıyorum. Ayak parmakları sıcak pembeye boyanmış. Tombul ayakları çok sevimli. Tanrım. Ayakların tahrik edici olabileceğini kim bilebilirdi? Dudaklarımı her birinin üstüne bastırıyorum ve sonra kotunu kalçalarından aşağı indiriyorum, uzun bacaklarını görünce inliyorum.

Zeytin rengi teni ve kalın kalçaları sikimi yeniden canlandırdı. O çok güzel. Vücudunda kızlara özgü hiçbir şey yok. Çok tanrılı dinlerde popüler olan ilahi dişil gücün ve doğurganlığın temsili olan spiral tanrıça heykelleri ve oymaları gibi, kalçaları geniş, göğüsleri

Karnı yumuşak, göğüsleri yüksek ve sıkıydı. Bebekler ve annelik için yaratılmıştı.

Küçük pembe külotu sularıyla ıslanmış. Uyarılmışlığının kokusu ağzımı sulandırıyor, onu açmak ve onunla tika basa doymak arzusu gelgit gibi yükseliyor. Uykuya ihtiyacı olduğunu bildiğim için buna karşı koyuyorum. Gözlerini zar zor açık tutabiliyor.

Pantolonunu yatağın kenarına fırlatıyorum ve üzerine doğru sürünerek saçlarının vahşi tellerini yüzünden uzaklaştırıyorum. "Kaldır presnes," diye mırıldanıyorum. "Sütyenini çıkarayım."

Sözsüzce homurdanıyor ve bana sevimli bir surat ifadesi veriyor. Yine de oturuyor, tişörtünü ve sütyenini çıkarmama izin veriyor. Sert meme uçları dikkat çekmek için adeta yalvarıyor. Her santimi nefes kesici. Tişörtünü tekrar başına geçirirken ellerim titriyor, bunu yapmazsam dinlenemeyeceğini biliyorum. Ellerimi ondan uzak tutamayacağım.

"Artık uyuyabilirsin," diye kıkırdıyorum ve onu tekrar yatağa yatırıyorum.

Mutlu bir şekilde iç çekerek yastığıma gömülüyor. Tüm bu süre boyunca gözlerini açmıyor, ona bakmam konusunda bana güveniyor. Elimi onun yuvarlak yanaklarında gezdirirken kalbim çarpıyor, boğazım düğümleniyor. İşte tam burası... Bu mükemmellik.

Dimitri ve Dante Arakas onu ele geçirmek için çürüyen cesedimin üzerinden geçmek zorunda kalacaklar.

Hafifçe kayıyorum ve o da bana uzanıyor. "Hayır, baba. Gitme."

Ona baktım ama sızmış, uykusunda konuşuyordu. Hah.

Uykusunda bile kalmamı istiyor.

Uykusunda bile bana baba derdi.

Hayır, Houston'a geri dönmeyecek. Hiçbir yere gitmiyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Devin

("Tuhaf davranıyorsun," diye fısıldıyorum, Jude'ı bakarak. Devasa mutfakta karşımda duruyor, kaşlarını çatmış hiçbir şeye bakmıyor. O arkasındaki pencerelerden içeri dolan güneş ışığının fonunda kızgın bir melek gibi görünüyor. Hatta güneş ışınları başının etrafında bir ışık halesi gibi dans ediyor. Bu sabah uyandığımda onu burada bulduğumdan beri kaşlarını çatıyor. Bu beni biraz strese sokmaya başladı. Dün gece uykuya daldığımda, dokuz yaşındayken annemle babamın ölümünden beri ilk kez hayatım neredeyse mükemmeldi. Sanki bir peri masalında yaşıyordum.

Jude beni öptü. Kendisine babam dedi. Gecenin karanlığında bu yasak kelimeyi kendime kaç kez fısıldadım? Sayılamayacak kadar çok. Ama bunu ona söyleyebileceğimi hiç düşünmemiştim. Bunu ne kadar çok istediğimi bilseydi, başka yöne kaçardı diye düşündüm. Ama kaçmadı. Konuyu açmadım bile. *O açtı.*

O anda dünyanın tepesindeydim, yerden on beş metre yükseklikte süzülüyordum. Dokunulmazdım. Ama şimdi... şimdi endişeliyim. Sanırım pişman oldu. Midem düğüm düğüm oldu. Kalbimin her atışında endişe içimde çalkalanıyor. Bundan hoşlanmıyorum.

Dün geceye geri dönmek istiyorum. Bu sefer uyumayacağım. Uyanık kalıp anın tadını çıkaracağım ki bitmesin. Belki bu sefer daha fazlasını yaparız.

O bana dokunacak ya da ben ona dokunacağım. Neşeyi uzatmak ve bu iç kemirici endişeden uzak durmak için her şeyi yaparım.

Beni pişman etmesini istemiyorum. "İyi uyudun mu, Devin?"

Bu sabah da ona geri döndük. Devin. Dün gece onun prensesiydim. Onun oyuncak bebeğiydim. Bugün, ben Devin'im. Annem bana dünyada en sevdiği kişinin, babamın adını vermiş. Adımı hep sevmişimdir. Ama bugün değil.

"Evet." Tabağımı itiyorum. Bu bir haftadır yediğim ilk ev yemeği. Jude benim için pişirdi. Tabağım domuz pastırması, yumurta, haşhaş ve kızarmış ekmekle dolup taşıyor. Bir haftada yiyebileceğimden çok daha fazla yemek. Ama çok aç değilim.

"Yemek yemelisin," diyor kaşlarını çatarak. Her zaman kaşlarını çatıyor. En azından bana. Kardeşlerine gülümsediğini biliyorum. Onu gördüm. Onlarla güldüğünü ve şakalaştığını da duydum. Ama bana karşı hep huysuzdur. O huysuz bir baba ayı. Belki de öyle olmak istemiyordur.

İçimde daha fazla endişe çalkalanıyor. "Aç değilim."

"Protein barları ve krakerlerle yaşıyordun." "Yemek yedim."

Kaşları çatıldı. "Protein barları, bir kutu kraker, birkaç araklanmış muz, bir parça kek, yarım kutu yulaflı turta ve iki sosisli sandviç yemek değildir, Devin."

"Ne aldığımı biliyor musun?" Şaşkınlıkla sordum. Bunu beklemiyordum. Açıkçası kimsenin fark edeceğini de düşünmemiştim. Burayı tamamen dolu tutuyorlar. Bu çalmamı mazur göstermez. Yine de yanılttı. "Aldığım şeyi MC'ye geri ödeyeceğim. Sadece şu anda hiç param yok."

"Neden paran yok? Bir yıldır çiçekçide çalışıyorsun."

"Bankada," diye fısıldıyorum, bakışlarımı ellerime indirerek. "Kartımı kullanırsam Dimitri'nin beni takip edebileceğinden korktum. Bu tür şeylerde iyidir."

Jude homurdanıyor.

"Size geri ödeyeceğim, söz veriyorum." "Senin paranı istemiyoruz, Devin."

"Oh." Yutkunuyorum. "Um, ne istiyorsun?"

"Şu anda mı? Kahvaltını yapmanı." "Aç değilim."

İç geçiriyor ve kahve fincanını adaya bırakıp yanıma geliyor. Adımları yeri titretiyor. Bugün takım elbise giymemiş. Solmuş bir kot pantolon ve siyah bir Henley giymiş. Çok seksi görünüyor. Ona her baktığımda kalçalarımın arasındaki et zonkluyor. Sabahtan beri bacaklarımı sıkıyorum ama hiç faydası olmuyor.

Taburemin yanında duruyor ve bir ayağını taburenin altına dolayarak beni kendisine doğru sürüklüyor. Tabure porselen karo üzerinde gıcırdayarak ilerliyor, muhtemelen her yeri çiziyor. Bayan Gloria bundan hiç memnun olmayacak. Gerçekten daha dikkatli olmalı ve ona daha fazla iş çıkarmamalı. Gerçi bunu ona söylemeyeceğim. Zaten yeterince huysuz.

"Kalk," diyerek ellerini belime doluyor ve beni koltuktan çekip çıkarıyor. Beni tabağımın yanındaki adaya yerleştiriyor ve sonra koltuğuma yerleşiyor. Boyu benden o kadar uzun ki neredeyse göz göze geliyoruz.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni besliyorum," homurdanıyor, özenle bir lokma yumurta kesiyor.

"Aç değilim."

"Evet, açsın."

"Hayır, değilim."

"Bebeğim, inatçılığı bırak." "O zaman beni üzmeyi bırak!" Ağlıyorum.

Gözleri açılıyor, yüzünde gerçek bir şok ifadesi beliriyor.

"Sabahtan beri bana ilk kez bebeğim dedin," diye fısıldıyorum bakışlarını kaçırarak. "Yine huysuz ve tuhaf davranıyorsun. Bundan hoşlanmıyorum. Eğer dün gecedен pişmanlık duyuyorsan, söyle bana. Ben büyük bir kıyım. Bununla başa çıkabilirim. Ama beni susturup ipucunu anlamamı bekleme Jude. Bu çok kaba ve beni üzüyor."

"Ne oluyor lan?" Çatal tabağa çarpıyor. "Bana bak, Devin."

"Bana yine kaşlarını mı çatacaksın?" "Bana bak."

"Peki!" Ellerimi havaya kaldırıyorum ve isteksizce bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum. Ve oh oğlum, şimdi *gerçekten* kaşlarını çatıyor. Yüzü gök gürültüsü gibi.

"Pişman olduğum tek şey şu anda döllerimi akıtmadığın ve baban için çılgılık atmadığın gerçeği prenses," diye homurdanıyor, sesi o kadar derin ki içime ürperti gönderiyor.

Meme uçlarım hemen sertleşiyor, klitorisim zonkluyor. Yine de bu sefer bacaklarımı birbirine sıkıştırıramıyorum. Kısmen aralarında oturuyor ve şu anda umutsuzca ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi bulmamı engelliyor.

"Ben de seni dışlamıyorum. Açgözlü ellerimi o tertemiz küçük vücuduna sokmadan önce için sana zaman tanımaya çalışıyordum. Ve ben huysuz bir orospu çocuğuyum çünkü sana her lanet olası

Günün her dakikası ve ben değilim," diye homurdanıyor, ayağa kalkıyor. "Bu benim için lanet bir sorun."

"Oh," diye
fısıldadım.

"Evet. *Oh*."

Yaklaşıyor, yüzü benimkinden birkaç santim uzakta. "Eğer her gün, bütün gün babanın küçük prensesi olmak istiyorsan, söyle" diyor sessizce. "Sana hayır demeden önce kendi kalbimi sökeceğim, Devin."

"Jude," diye fısıldıyorum.

"Bu benim adım
değil." "Baba."

"Benden daha iyisini hak ediyorsun prenses." Alnını benimkine yaslayarak inliyor. "Sana yapmak istediğim şeyler için ben pis, yaşlı bir piçim."

"Ne gibi?"

Tekrar inliyor. "Beni burada öldürüyorsun."

"Öyle mi?" Gülümsüyorum, bu ifşaattan memnunum. Onu çözme düşüncesi hoşuma gidiyor. O her zaman çok derli toplu, çok sakın. Bu tarafı çok ham ve rafine değil. Çok *seksi*. Jude son derece zeki, varlıklı ve güçlü bir adam. Onun yanında durmak güneşin altında durmak gibi. Kavurucu sıcak ve yakacak kadar parlak. Ama babam? O asi, evcilleşmemiş bir canavar. Onun önünde durmak, güneşin yüzeyinde durmak ve onun sadece sizin için yaratıldığını fark etmek gibidir. Saf ışık, saf güç. Ve tanrım, bu inanılmaz.

"Uslu durmayacaksın, değil mi prenses?"

"Beşinciye savunuyorum."

Gülümsüyor, şeytani bir eğlence ifadesini ele geçirirken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Bu benim repliğim." Bunu her zaman söyler. Genellikle kardeşler ona cevaplamak istemediği bir şey sorduklarında.

"Sadece deniyorum."

"Seninle bir anlaşma yapalım," diye teklif ediyor.

"Süslü bir savunma avukatıyla anlaşma mı?" Alt dudağıma dokunarak alay ediyorum.

Gözlerini bana dikeyor ve kıkırdamama neden oluyor. "Biz konuşurken kahvaltını yap, sonra odama döndüğümüzde istediğin gibi yaramazlık yapabilirsin."

"Serçe parmak sözü mü?" Serçe parmağıımı kaldırıyorum.

Ne yapacağından emin değilmiş gibi bir an merakla bakıyor ve sonra serçe parmağını geçiriyor. "Serçe parmağı sözü," diyor.

"Tamam," diye kabul ediyorum ve sonra kıpırdanıyorum. "Ama ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Neden ailenden kaçıyorsun?" Ağır bir şekilde iç çekiyorum, omuzlarım çöküyor.

"Canını yaktılar mı, bebeğim?" diye soruyor, mavi gözlerinde parlayan tehlikeyle. "Hayır, tabii ki ," demek için acele ediyorum. Suçluluk duygusu kalbime batıyor. Çok seviyorum kardeşimi ve amcamı çok seviyorum. Jude'un onlar hakkında kötü düşünmesini istemiyorum. "Ailemiz öldüğünde Dimitri üniversiteyi yeni bitirmişti. Ama o ve Dante Amca hiçbir şey istemediğimden emin oldular. Beni şımarttılar."

"O zaman neden kaçıyorsun prenses?" Jude tabağıımı tekrar kaldırarak soruyor. Yumurtadan büyük bir ısırık alıp çatala koyuyor ve bana uzatıyor.

İtaatkâr bir şekilde bir ısırık alıyorum, çiğniyorum ve cevap vermeden önce yutkunuyorum. "Çünkü bana asla veremeyecekleri tek şey özgürlüktü," diyorum. "İnsanlar... kötü insanlar... onları sevmiyorlar. Sebeplerden dolayı." Alt dudağıımı çiğniyorum, ağabeyim ve amcamın Houston'daki yeraltı suç dünyasını yönettiğini itiraf etmekten çekiniyorum. Eminim Jude, ona kim olduğumu söylediğimde bunu kendisi de anlamıştır ama bunu yüksek sesle

söylemek farklı bir şey. Bunu istemeyebilirim

ama ailemin de acı çektiğini görmek istemiyorum. Dünyada en çok sevdiğim üç adamı birbirine düşürmek istemiyorum.

Jude kardeşim gibi değil. Dante Amca gibi değil. Onun ahlaki pusulası duruma göre sallanan bir sarkaç değil. Doğru *olanı* yapar çünkü doğru olan budur. İyilik için savaşır çünkü bu iyidir. Kardeşim ve amcam... onlar doğru olduğuna inandıkları şeyi yaparlar, bunu yapmak için yanlış yapmaları gerekse bile. Onların doğru tanımını ile Jude'un ki çok farklı. Onlar kötü adamlar değil. Kötü adamlar da değiller. Ama ışığın askerleri de değiller. Onlar sadece insan. Jude mu? O ışığın bir askeri.

"Amcanızın bir suç kralı olması gibi nedenler," diyor Jude, yumurtadan bir ısıruk daha kopararak. "Düşmanları seni mi hedef aldı?"

Cevap vermeden önce bir ısıruk alıyorum. "Hayatım boyunca, düşmanlarının eline düşmekten tek bir yanlış hareketle kurtuldum. Son senemden önceki yaz, kartellerden biri bana çok yaklaştı. Dimitri'nin en iyi arkadaşı Constantine beni bulduğunda bir minibüsün arkasında bağlıydim," diye fısıldıyorum, hatırladıkça ürperiyorum. Eğer zamanında yetişemeseydi, kim bilir nereye düşerdim. Bunu düşünmemeye çalışıyorum.

"Tanrım," diye nefes alıyor Jude, sanki bedenini beni bu anıdan korumak için kullanmaya niyetliymiş gibi yer değiştiriyor. "Özür dilerim prenses."

"Ben de." Boğazımı temizliyorum ve üzerinde durmayı reddederek anıyı silkeliyorum. Uzun zaman önceydi ve artık güvendeyim. "Dimitri'yi sarstı. O ve Dante Amca aynı şeyin tekrar yaşanması riskini almak istemediler ve beni buraya gönderdiler. Burada sadece kartelin icabına bakılana kadar kalmam gerekiyordu ama ben Silver Spoon Falls'a aşık oldum. Özgür olmaya aşık oldum."

"Bunu daha önce hiç yaşamadın, değil mi?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Hayatım boyunca korundum. Burada kendi başıma bir yerlere gidebiliyorum. Bir işim, arkadaşlarım ve bir *hayatım* olabilir. Her gün arkamı kollamak zorunda değilim. Kendi hayatımda tutsak olmaktan bıktım, Jude. Eğer geri dönersem, döneceğim şey bu olacak. Ve iyi niyetli olduklarını biliyorum. Beni güvende tutmak isteyecek kadar sevdikleri için onları *seviyorum*. Ama bu bir hayat değil. Bu yaşamak değil. Ayrıca..." O orada olmadığı için geri dönmek istemediğimi itiraf etmeye hazır olup olmadığımdan emin değilim.

Bunun için çok mu erken? Sanki uzun zamandır birlikteymişiz gibi geliyor ama gerçekte bir gün bile olmadı. Kalbim onu sekiz aydır tanıyor, ama geri kalanım daha yeni yetişiyor. Belki de ona takıntılı olduğum için geri dönmeyi ertelediğimi itiraf etmeden önce yetişmesine izin vermeliyim.

"Neyin dışında?" diye soruyor, gözleri yüzümde geziniyor.

Belki de yapmam gereken budur... ama yapacağım şey bu değil. Günün her dakikası üzerimde olmak istiyor. Bunun bir anlamı var. Belki o benim gibi hissetmiyor ama bir *şeyler* hissediyor.

"Buradasın," diyorum utangaç bir şekilde, kucağıma bakarak.

"Siktir," diye gürleyerek tabağı bir kenara bırakıyor. Tezgâha çarpıyor. "Kasabadan kaçmamanın sebebi ben miyim, bebeğim?"

Başımı sallıyorum, hâlâ kucağıma odaklanmış durumdayım. Tişörtümün etek ucunda, sağ kalçama dayandığı yerde gevşek bir dikiş var. "Kasabanın dışına çıkmaya çalıştım," diye fısıldıyorum. "Silver Spoon Falls tabelasına kadar geldim ama sonra daha ileri gidemedim." Sinirle yutkunuyorum. "Onun yerine buraya geldim. Ben... Tüm ışıklar sönene kadar bekledim ve pencereden içeri girdim."

"Hangi pencerenin benim olduğunu nereden bildin prenses?" diye homurdanıyor, ellerini kalçalarımın altına koyarak. Ani temas karşısında irkilerek sırıyorum. daha bitirmemişti. Tişörtümü kalçalarımın altına kadar itiyor ve külotumu ortaya çıkarıyor.

"Babamın yatağına girmek için hangi pencereden tırmanacağını nereden biliyordun?"

"Ben...bilmiyordum."

"Penses."

"Ezberledim."

"Dün gece bana yalan söylediğinde ıslak külotunla uyuduğunu hatırlıyor musun?" Başparmağını külotunun dikişi üzerinde gezdirerek beni inletiyor. "İyi kızlar yalan söylemez, penses."

"Babacığım."

"Anlat bana." Bana tekrar dokunuyor ve ben tezgahın üzerinde kıvranıyorum. Tanrım, bu işkence enfes. Baskı hissetmem için yeterince sert ama ihtiyacım olanı verecek kadar değil. Tekrar yapıyor ve sonra tekrar. Ta ki ben hayal kırıklığı içinde hıçkırana kadar.

"Bunu daha önce de yaptım!" Titremeler vücudumu sararken başımı arkaya atarak ağlıyorum. "Pencerenden içeri girdim ve sen burada yokken yatağında uyudum." Şehrin karşı tarafındaki bir sitede yaşıyor. Bazen o oradayken buraya geliyorum. Elimde değil. Ona yakın olmam gerekiyor. Karşı koyamadığım bir dürtü gibi.

"Kaç kere?" diye hırlıyor. "Bir kere."

Bana yine dokunuyor. Beni tekrar cezalandırıyor. "Baba!"

"Bana doğruyu söyle penses."

"Üç kez." Penceresinin kilidi kırılmış. Birine söylemeliydim ama kimsenin ne yaptığımı bilmesini istemedim. Kimsenin beni durdurmasını istemedim. Bu yüzden sırrımı sakladım. Yakın olabileceğim tek yolu sakladım.

ona. Ve bunun için üzgün değilim. Olmalıyım. İyi bir kız , olurdum. Ama değilim.

"Oh, prenses," diye nefes alıyor, külotumu yana çekiyor ve başparmağını klitorisime bastırıyor. "Babana uzun zamandır ihtiyacın var, değil mi?"

"Çok kötüyüm," diye hıçkırıyorum, gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Sana çok ihtiyacım vardı." "Artık değil, ," diye yemin ediyor, dudaklarını dudaklarıma bastırarak. "Hiçbir zaman tekrar."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Jude

M Aylardır. *Aylardır* bana ihtiyacı var. Benim için acı çekti, benim için ilcindi ve ben onu hayal kırıklığına uğrattım. Onu üzdüm. Sırf bana yakın hissetmek için karanlıkta gizlice dolaşmasına ve pencereye tırmanmasına neden oldum. Aslında bir pislik olduğuma dair bir kanıt ihtiyacım varsa, bu yüzüme bakıyor. Prensesimin bana ihtiyacı vardı ve ben kendi pislğimi aşamıyordum.

görmek için.

Bir konuda haklıydım. O benden daha iyisini hak ediyor. Kendime onun babası deme hakkını hak etmiyorum. Henüz hak etmiyorum. Ama bunu kazanmak için köpek gibi çalışacağım. Prensesim benim için bir daha asla üzülmeyecek. Sikerim böyle işi. Başkalarının ne düşündüğü önemli değil. Önemli olan *tek* şey onun ne düşündüğü, neye ihtiyacı olduğu.

Ve kafamı kıcımdan çıkarıp onu *kazanmamı* istiyor.

Onu kollarımın arasına alıp göğsüme bastırıyorum ve kulüp binasından odama doğru hızla ilerliyorum. Cash ve Hands bugün geç saatlerde dönecekler. Onları bu sabah aradım. Beklediğim gibi Cash'in Devin'in gerçek kimliği hakkında en ufak bir fikri yoktu. Şok olmuştu. Artık kim olduğunu bildiğimize göre Devin'i sahiplendiğim için -düşünmesi gereken koca bir MC ve ailesi var- sinir krizi geçirmesini bekliyordum ama bu konuda şaşırtıcı derecede soğukkanlıydı.

O ve Hands buraya gelir gelmez, amcasını görmeye gideceğiz. Kim olduğu ya da ne kadar tehlikeli olduğu umurumda değil. Devin artık benim. Onunla Houston'a geri dönmeyecek. Onun için oranın buradan daha güvenli olduğunu düşünüyorsa aklını kaçırmış demektir. Ona, Devin'e el kaldıran orospu çocuklarını sormak niyetindeyim. Şimdiye kadar onlarla uğraşmadıysa, MC uğraşacaktır.

Kanun kaçağı olmayabiliriz ama bizim olanı koruruz. Ve bu konuda hiç hata yapmayın, Devin bizim. Petal Pushers'a ilk adımımı attığımdan beri bizim. Cash bunu biliyordu. Devin biliyordu. Görünüşe göre kaderi kabullenemeyecek kadar aptal olan tek kişi bendim. Onun için çok yaşlı olmaktan çok endişeliydim ve tüm bu zaman boyunca onu incitiyordum.

Gerçek şu ki, ben onun için çok yaşlıyım. O daha iyisini hak ediyor. Ama onun bir an bile acı çekmemesi için bu çileye seve seve katlanacağım. Kimse aramıza girmeye çalışmasın. Biri onu benden almaya çalışsın. Hiç görmedikleri bir cehennemi serbest bırakacaklar. O *benim*. Önemli olan tek fikir onunki.

Onu yatak odama taşıyorum, kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum. Kesin bir şekilde çarpıyor ve tereddütle geçen son sekiz ayı ait oldukları yerde bırakıyor. Geçmişe. Bu odanın dışında. Artık hiçbir çekince yok, beni geri tutan ya da ona sahip çıkmamı engelleyen hiçbir şey yok. O benim küçük prensesim ve babasının gerçekte ne kadar takıntılı olduğunu öğrenmesinin zamanı geldi.

Onu yatağımın ortasına yatırıyorum, babasından bir saniye bile ayrılmak istemeyerek hemen bana uzandığında homurdanıyorum. Hay sikeyim. O kadar seksi, o kadar güzel ki. Bana ne kadar ihtiyacı olduğunu nasıl bilemedim? Sırf onun için aya asılmışım gibi bana nasıl baktığını nasıl göremedim?

"Baba," diye sızlanıyor ellerini üzerimden çekip yavaşça yatağa bastırdığımda.

"Sabırlı ol prenses," diye mırıldanıyorum, tişörtümü başımın üzerinden çıkaracak kadar uzun süre onu bırakıyorum. Bunu yapar yapmaz, parlak gözleri kararıyor, büyüyor. Yanakları kızarıyor, şehvet yüz ifadesini ele geçiriyor. Kalçalarını birbirine bastırıyor, yatağın üstünde kıvranıyor.

Lanet olsun, yüzündeki o ifadeyi görmeyi seviyorum, onu oraya benim vücudumun koyduğunu biliyorum.

"Babana bakmayı seviyor musun prenses?"

"Oh, evet," diye fısıldıyor. "Çok güzelsin."

Ciddi ifadesine kıkırdayarak kot pantolonumun düğmesini açıyorum. Beni hayranlıkla izliyor, her heyecanlı nefesinde göğsü inip kalkıyor. Fermuarımı indiriyorum, sikim serbest kalmak için can atıyor.

"Daha önce hiç penis gördün mü, bebeğim?"

Dudağını ısırtıyor, yüzünde suçlu bir ifade beliriyor. "Bilerek yapmadım baba," diyor.

Kaşlarımı çatıyorum, anında sinirleniyorum.

"Özür dilerim!" diye ağlıyor, elleriyle yüzünü kapatıyor. "Bunu yapmak istememiştim."

Benden saklanmasına izin vermeyerek ellerini yüzünden çekiyorum. "Açıkla prenses," diye hırıliyorum. "Sana sikini kim gösterdi?" Onları bulacağım ve sıklerinin içeriden nasıl göründüğünü göstereceğim. Azgın orospu çocuğu, kendisine ait olmayanı almaya çalışıyor. Hayatta olmaz. *Kesinlikle olmaz.*

"Hiç kimse," diyor. "Ben, şey, ben sizin mi?"

Bu beni kısa kesiyor. Öfkem yatışıyor, gözlerim onun yüzünde geziniyor. Sikimi mi gördü? Yüzündeki korkunç suçlu ifade, bu hikâyede anlattığından çok daha fazlası olduğunu söylüyor. Ne söylemediğini anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok. Benim küçük prensesim yaramazlık yapmış.

"Babamı gözetliyordun, değil mi?" diye sordum.

"Özür dilerim!" diye tekrar ağlıyor. "Bunu yapmak istememiştim." "Gerçek bu mu?"

"Hayır."

Hay sikeyim. Hacker ve Giant, bu mükemmel küçük prensesin beni gözetlemek için aylardır tüm güvenlik önlemlerini aştığını ve bunu tamamen fark edilmeden yaptığını fark ettiklerinde lanet olası akıllarını kaybedecekler. Kovboy ve Cash de heyecanlanmayacak. On sekiz yaşında ve hiçbir şey olmamış gibi araziye elini kolunu sallayarak giriyor. Çünkü benden uzak duramıyordu.

Aletim zonkluyor, taşaklarım ağrıyor.

"Madem babamı gözetliyordun, belki de şimdi görmene gerek yoktur," diyorum.

Yüzü sevimli bir surat ifadesine bürünüyor.

"Belki de sana görgü kurallarını öğretmek için seni bekletmeliyim." "Hayır. İyi olacağım, söz veriyorum," diyor. "Lütfen. Lütfen."

Bir meme ucunu başparmağımla işaret parmağımın arasına sıkıştırıyorum ve yüksek sesle inlemesine neden oluyorum. Tanrım, bu sese bayılıyorum. Bu kadar duyarlı olmasına bayılıyorum. O masum küçük bir prenses, ama babasının en sevdiği küçük oyuncağı gibi tepki veriyor.

"Çıkar o zaman, bebeğim," diyerek meme ucunu serbest bırakıp tişörtünü vücuduna doğru sürüklüyorum. Başının üzerinden çekip hızla çıkarıyorum. Küçük meme uçları sert pembe çakıl taşları gibi, ilgi için yalvarıyor. "Babanın pantolonuna uzan ve sikini çıkar."

İtaat etmek için atlıyor, elini hevesle açık fermuarıma sokuyor. O mükemmel küçük elini şaftımın etrafına sarıp bana ilk kez dokunduğunda homurdanıyorum. Aman Tanrım. Elini etrafıma zar zor sığdırabiliyor.

"Çok büyüksün baba," diye nefes alıyor ve sikimi pantolonumdan çıkarıyor.

Başından döller akıyor.

Bileğinden aŗağı damladığında zevkle ciyaklıyor.

Elini şaftımda aŗağı yukarı gezdirip dilinin ucunu dudaklarının arasına sıkıştırarak keşfederken neredeyse ç z liyordum. Çok tatlı görünüyor. Tanrım. Bu kızı severek hayatta kalmamın imkanı yok. Onun için çoktan bitmiŗ durumdayım ve onun büyüsü altında daha da derine d ŗmeye devam ediyorum. Onunla geçirdiğim her saniye onu tenimin daha derinlerine gömüyor.

"Yeter," diye soluyorum, taŗaklarıma geldiğinde geri çekiliyorum. Aletim elinden d ŗ yor ve bir kehanet çubuğu gibi doğrudan ona yöneliyor.

Yine suratını asıyor, alt dudağı hoŗnutsuzluėunu ifade etmek için dıŗarı çıkıyor. Bunu uzun süre hissetmesine izin vermedim. Őik yet etmeye vakit bulamadan kot pantolonumu tekmeleyerek çıkardım ve onunla birlikte yatağa sürünerek vücudunu kendi v cudumla kapladım.

"Oh," diye inliyor, altımda eğiliyor. Yumuŗak kıvrımları daha sert  er eveme baskı yapıyor, bizi birbirine kenetlenen yapboz parçaları gibi birbirine uyduruyor. Eğer cennet ger ekse, onunla yarıŗmasına imk n yok. Bu imkansız.

" p beni prenses," diyerek dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

Kendini bana itaatkâr küçük bir kurban gibi sunuyor, memnun etmeye hevesli. O tatlı ağzının içinde kaybolmak için ona sokuluyorum. Uzun dakikalar boyunca  p ŗmekten baŗka bir Şey yapmıyoruz. Yemin ederim, onun  p   klerinde boğulabilir ve mutlu  olebilirim. Çeker dudakları var.

Doyduğumda  p ŗmemize ara verip göğsüne doğru ilerliyorum ve dilimi sert bir meme ucunun etrafına doluyorum.

Sırtını yatağa yaslıyor, küçük mutluluk çığlığı odanın içinde yankılanıyor.

Sikeyim. Onunla oynamak yeni favori eğlencem olacak. Hayatım boyunca kendimi iŗime ve MC'ye adadım. Artık  yle değil. Bu küçük

Prenses önce gelir. Onun mutluluğu. Onun zevki. Artık onun kalçalarının arasında, mükemmel vücuduna tapınmadan, günün ve gecenin her saatinde çalışmayacağım.

Meme ucunu bırakıp diğerine geçiyorum ve onu dişlerimin arasında sürüklüyorum. "Baba," diye hıçkırıyor, saçımı çekiyor.

Aletimi onun yumuşak karnına sürüyorum, acıdan homurdanıyorum. Bayılıyorum buna. Siktir, bayıldım. O da seviyor. Onu tekrar ısırdığımda, adımı haykırıyor ve saçımı tekrar çekiyor. Mükemmel küçük bir prenses olabilir ama narin değil. Kırılğan değil. Sikişmek için doğmuş.

Vücudunun her santimini dudaklarım ve dilimle keşfederek aşağı doğru iniyorum, her yerinde izlerimi bırakıyorum ki yaklaşan herkes bu küçük prensesin babasına ait olduğunu anlasın. Ona sahip olduğumun kanıtını istiyorum. Eğer bu berbat bir şeyse, ben sahipleneceğim. Ona karşı hissettiklerimin yumuşak ve tatlı bir yanı yok. Olabildiğince ilkel ve sahiplenici. O benim. Nokta.

Ben de onunum. Her santimim. Her nefesim. Her düşüncem. Her hücrem. Ben Devin'in babasıyım. Onsuz, ben bir erkek kabuğuyum. Bunu biliyorum çünkü otuz sekiz yıldır onsuzum. Bu acıyı yaşadım. Hayatım güvenliydi. Sıkıcıydı. Olması gerekenin bir gölgesiydi. Bir daha asla öyle olmayacak. Karnından aşağı inip tepesine doğru öpücükler konduruyorum, inliyorum.

Külotu sıırıslıkladı, tahrik olduğu her halinden belliydi. Hay . Ben Bu amcığı tıka yiyeceğim ve daha fazlasını isteyeceğim. Bunu zaten biliyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor bacaklarını ayırıp aralarına .

"Babama baktın," diye homurdandım. "Baban sana bakacak. Ve bunu yaparken ağzını kullanacak."

"Oh," diye fısıldıyor, altımda kıvranıyor.

"Uslu bir kız ol ve kıpırdama." Kıcını kendime doğru çekiyorum, amını tam istediğim yere koyuyorum. Külotunu henüz çıkarmadım. Onları mahvetmek için çok çalıştık. Bundan zevk almak niyetindeyim.

Yorganı kavrayarak babası için inliyor.

Öne eğildim, burnumu amına gömdüm ve onu içime çektim. Ah, evet. Çilek, krema ve bakire am. Mükemmel bir kombinasyon. Dilimi dışarı çıkarıp o ıslak noktayı tadıyorum. Onun tadı güçlü bir afrodizyak gibi sistemime çarpıyor, anında beni bağımlı hale getiriyor.

Vahşi bir canavar gibi hırlıyorum ve yaptığımız pisliği temizlemek için işe koyuluyorum. Artık onun tadını alamadığımda, küçük yarığına daha sert bastırıyorum, külotunun içinden onu ıslatmaya çalışıyorum. Coşkuyla haykırıyor, kalçaları yataktan kalkıyor, ağzıma yaklaşmaya çalışıyor.

Siktir et.

Külotunu amından ayırıp vücudundan yırtıyorum.

"Ah, lanet olsun," diye inleyerek kalçalarımı yatağa sürtüyorum. "Şu küçük şeye bak." Çıplak, yarığı sularıyla kaplanmış. Şişmiş klitorisi dudaklarının arasından görünüyor. Küçük sik deliğinden krema damlıyor, kıcının yarığından aşağı kayıyor.

Yanaklarını ayırıyorum yalıyorum.

"Baba!" diye feryat ediyor.

"Daha yüksek sesle prenses," demek için başımı kaldırıyorum. "Kendisine ait olanı alırken baban için attığın çığlıkları tüm dünyanın duymasını istiyorum. İşim bittiğinde herkes senin kime ait olduğunu öğrenmiş olacak."

Adımı tekrar haykırıyor, bu sefer daha yüksek sesle.

"Aferin kızıma." Yüzümü amına gömdüm, açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi ona saldırdım. Ben açlıktan ölen bir adamım. Sekiz uzun aydır onun için açlık çekiyorum. Daha fazla değil. Bir daha asla. Bacaklarını aralıyorum ve ağzımı açarak doyasıya yiyorum.

onun küçük amcığının üzerinde geniş ve sadece... ona saldırıyor. Bu konuda hiç kibar değilim. İstedığımı alıyorum, onu istediğim gibi yiyorum, etrafımızdaki duvarları çığlık çığlığa yıkana kadar onun mükemmel küçük prenses amcığında kendimi doyuruyorum.

O kadar sert boşalıyor ki, neredeyse beni koparacak. Suları fışkırıyor ve boğazımın arkasına çarpıyor. Onu becerme ihtiyacı içimde bir cehennem gibi kükrüyor, güneşten daha sıcak bir şekilde yanıyor. Üzerine doğru sürünüyorum, sıcak bir öpücükle ağzını talep ederken bacaklarını kalçalarımın üzerine çekiyorum.

Aletim kıvrımlarının arasından kayıyor.

Ağzımın içine doğru haykırıyor, sırtı tekrar yatağa doğru eğiliyor. Göğüsleri göğsüme bastırıyor, kolları boynuma kilitleniyor. Altımda akılsız, uyuşturulmuş ve zevkten sersemlemiş durumda. Adım dudaklarından, yarısı daha fazlası için bir yalvarış, yarısı da sersemlemiş bir nefes alış olan bir iniltiyle dökülüyor.

"Sıkı tutun prenses," diye homurdanıyorum, sikimi onun girişine hizalamak için aramıza uzanıyorum. "Babanın seni sikmesi gerekiyor."

"Evet, ," diye ağlıyor. "Oh, lütfen. Oh, lütfen."

Ah, Tanrım. Beni öldürüyor ve bunun farkında bile değil. "Şimdi, baba," diyor. "İçime gir şimdi."

Adını haykırıyorum, onu becermem için bana yalvarırken kontrolüm paramparça oluyor. Onu hiçbir şeyden mahrum edemediğim için dişlerimi sıkıyor ve kalçalarımı ileri doğru sallıyorum. Sıkı küçük amcığı, başım içeri girmeden önce bir anlığına direnir, duvarları etrafımda kapanıyor. Tekrar kükrüyorum, kalçalarımı ileri doğru sallayarak onu üzerime kazıklıyorum.

"Oh," diye ağlıyor.

Kıpırdamadan düşüyorum, coşkuya kapılıyorum, zaferle kükrüyorum. Azap içinde kıvranıyorum. Ona vurma ihtiyacı çok büyük. Ama yapamıyorum. Yapamıyorum. Kahretsin, yapamam. Ona zarar vermeyeceğim. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman. Başımı aşağı eğip dudaklarına bir öpücük daha konduruyorum,

kendimi frenlemeye ve ona alışması için zaman tanımaya çalışıyorum.

Sanki kendini içimde boğmaya çalışıyormuş gibi hevesle beni öpüyor.

Ve sonra onun gözyaşlarını
tadıyorum. Ruhum titriyor.

"?" Onu incittiğim için dehşete düşerek geri çekildim. Tanrım, ne yaptım
ben?

Ne yaptım ben?

"İçimdesin baba," diye nefes alıyor, o kocaman kahverengi gözlerini bana
çevirirken gözyaşları yüzünden aşağı dökülüyor. O incinmedi. *Mutlu.*
Teşekkür ederim, Tanrım. Teşekkür ederim. "Sen benim içimdesin."

"Evet prenses," diye mırıldanıyorum, boğazım duygularımla şişiyor. Bu kızı
zaten sevdiğimden daha fazla sevmem nasıl mümkün olabilir? Tam da
saplantımın derinliklerini bulduğumu düşündüğüm anda, yanıldığımı
kanıtlıyor, beni tamamen yeni bir seviyeye taşıyor. "Babam prensesinin
içinde."

"Artık senin miyim?" diye soruyor.

O şimdi benim mi? O hep benimdi.

"Her zaman," diye homurdanıyorum, alt dudağını ısırarak. "Şimdi uslu dur
ve baban bebeğini içine alırken onunla birlikte hareket et."

"Baba," diye nefes nefese kalıyor.

"İstemiyormuş gibi davranma prenses. İkimiz de bu yüzden babanı
gözetlediğini ve penceresinden gizlice girdiğini biliyoruz," diye hırslıyorum.
"İkimiz de bu yüzden prezervatifsiz prenses amına girmesine izin verdiğini
biliyoruz."

Tekrar nefes nefese adımı söylüyor, iç kasları sikimin etrafında
kenetleniyor. Suyu test etmek için yarım santim geri çekiyorum.

"Baba," diye soluyor, beni geri çekmek için kalçalarını kaldırıyor.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum. Hay sikeyim. Sikimin etrafında bir
mengene gibi, sıcaklığıyla beni boğuyor. Bu olgun küçük prenses amcığı
içimdeki sağacak. Onu yavaşça ve derinlemesine becererek, içinde olmamın
hisse alışmasına izin veriyorum. Başımı geriye atıyorum ve bu duygunun
tadını çıkarıyorum.

Zevk. Derinlere işliyor, daha önce hissettiğim her şeyi tamamen yok ediyor.

Bu neşe. Bu yaşamaktır.

"Baba," diye inliyor, benimle hareket ediyor, beni beceriyor. "Oh, babacığım."

Hızlanıyorum, onu hayranlıkla izliyorum. Her duygu değişimini. Her inleyişini. Her birini ezberliyorum, her birini kendime mal ediyorum. Bu küçük prenses benim. Tanrım, o çok benim.

"Daha sert, baba," diye inliyor, tırnaklarını omuzlarıma geçiriyor. Ah, lanet olsun. İşte oldu.

Ona istediğini veriyorum, onu daha sert, daha derin beceriyorum. Toplarım her itişte bir sesle kıcıyla buluşuyor ve her seferinde dudaklarından bir ecstasy çığlığı kazanıyor. Homurdanıyorum, sikişme arzusuna teslim oluyorum. Beni tüketiyor. *O da* beni tüketiyor. Öpüşüyoruz, sevişiyoruz ve ben onun içinde kaybolana kadar dokunuyoruz. Yine de yetmiyor. Asla yeterli olmayacak.

Bizi çeviriyorum, onu kucağıma alıp sikimin üzerinde zıplatıyorum. Benim için hıçkırıyor, onu sikimin üzerine her bıraktığımda adım dudaklarından bir ses pufu halinde çıkıyor.

Yine de yeterli değil.

"Lanet olsun prenses," diye . "Bana söyle." "Asla durma," diye ağlıyor. "Asla durma."

Bizi tekrar çeviriyorum, ona vuruyorum. Yatak sarsılıyor ve sallanıyor. Devin baba diye feryat ediyor, sırtımı tırmalıyor. Amcığı sikimin etrafında çırpınıyor.

"Ver onu bana," . "Gel." Adımı haykırıyor. Isırıyor beni.

Kükrüyorum, onu ritimsiz beceriyorum. Düşünmeden. Akılsızım. Sadece alıyorum, alıyorum, alıyorum. Amcığı sularıyla kayganlaşmış, her sert darbeyi karşılıyor. Vücudu yataktan kalkıyor, sanki bir güç tarafından çekiliyormuş gibi bana doğru eğiliyordu.

görünmez iplik mümkün olduğunca yakın olmasını talep ediyor. Amcığı tekrar sikimin etrafında çırpınıyor. Kalçalarını yukarı doğru eğerek sikimin g noktasına sürtünmesine izin veriyorum.

Çılgılık atıyor, o kadar şiddetli boşalıyor ki neredeyse beni savuracak. Tırnakları sırtımı mahvediyor. Cennet gibi. Adını inliyorum, onunla birlikte geliyorum, amı şaftımın etrafında titreşirken onu tutamıyorum, vermemi istiyor. Yüzümü boğazına gömüyorum, nefes nefese kalıyorum, mutluluk içinde kıvranıyorum. Tamamlandı.

"İyi misin, bebeğim?" Hareket edebildiğim anda onu kollarıma alarak soruyorum. Onu göğsüme bastırıyorum, kalbim bir savaş davulu gibi çarpıyor.

"Mükemmel," diye mırıldanıyor.

Ona sıkıca sarıldım, yüzüm saçlarına gömüldü. Tüm dünyayı kollarında tutmak ve onun sana ait olduğunu bilmek tuhaf bir şey. Uğruna savaşacağım, kanımı akıtacağım, öleceğim bir onur. Bu küçük prenses... Tanrım, bu mükemmel küçük prenses.

İnliyorum ve ayağa kalkıyorum, onu kollarımın arasında tutuyorum. "Nereye gidiyoruz?" diye soruyor, sesi kalın ve uykulu.

"Küvete prenses," diye mırıldandım. "Babanın seni temizlemesi ve seninle ilgilenmesi gerekiyor."

"Oh," diye mutlu bir şekilde iç geçiriyor. "Yaşasın benim için."

Gülümsüyorum, kalbimin küçük bir parçasını daha veriyorum.

Kimi kandırıyorum ki? Bütün bu lanet şey zaten ona ait.

CHAPTER Si/

Devin

("Gitmemeliyiz," diyorum Cash ve Hands dün öğleden sonra döndüklerinden beri milyonuncu kez, alt dudağımı endişeyle çiğneyerek.

Jude başını sallayarak onu dişlerimin arasından nazikçe alıyor.

"Saklanmıyoruz, bebeğim," diyor, ses tonu sert. "Saklanmıyorsunuz."

"Ama-"

"Hayır."

"Bu hiç hoşuma gitmedi," diye fısıldıyorum, camdan dışarı, SUV'un etrafında bir güvenlik eskortu gibi toplanmış motosiklet grubuna bakıyorum. Cowboy'un çiftçilerinden bazılarıyla birlikte geride kalıp eşlere ve bebeklere göz kulak olan Angel ve Cowboy dışında tüm kardeşler orada. Kardeşlerin kesimlerindeki kanatlı kafatası bağlılıklarını gösteriyor. Şu anda doktor, CEO ya da rock yıldızı gibi görünmüyorlar. Savaşa gitmeye hazır bir MC gibi görünüyorlar. Benim için.

Endişe içimde çalkalanıyor, birbiriyle çelişen duyguların geçit töreni içimde dönüyor. Minnettarlık, tevazu, endişe, korku. Sevgi. Beni bu şekilde savundukları için onları çok takdir ediyorum ama onlara bir şey olmasını istemiyorum. Dimitri'ye ya da Dante Amca'ya bir şey olmasını istemiyorum. Ya Jude fikrini değiştirir ve fazla geldiğine karar verirse?

Bela mı? Dimitri ve Dante Amca kavga ederlerse benim için gerçekten savaşacak mı?

Aynı anda içimde binlerce farklı korku dolaşıyor, her biri dikkat çekmek için yarışıyor. Bunların yarısı, Jude'dan şüphede olmam için bana hiçbir neden vermediğı halde ondan şüphede ettiğim için kendimi korkunç derecede suçlu hissetmemede neden oluyor. Bu korkuların en ufak bir mantığı ya da gerçeklik payı yok ama de ortaya çıkıyorlar. Diğer yarısı ise beni Jude, MC ve ailem için endişelendiriyor.

Bu kadar soruna neden olmak istememiştim.

"Her şey yoluna girecek," diye söz veriyor Jude, emniyet kemerimi çözüyor ve beni arka koltuktan kucağına çekiyor. Kollarını bana doluyor ve sıkıca sarılıyor. "Sana ya da bir başkasına bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Yüzünü şakağıma yasladı. "Babana güven, bebeğim."

Kulağıma fısıldıyor ve sürücü koltuğunda oturan Cash'in duymadığından emin oluyor. O ve Hands'in dün ona baba dediğimi duyduklarına eminim. Kasabaya geri döndüklerinde biz hala... muhtemelen duymamaları gereken pek çok şey duydular. Jude dün gece onlarla konuşmak için beni yatak odasından çıkardığında gözlerinin içine bile bakamadım. Ama bu konuyu açmadılar. Bana farklı davranmadılar.

Jude bana asla yapmayacaklarına dair söz verdi. Aramızda yaşananların bizi ilgilendirdiğini ve kardeşlerinin bu yüzden beni asla yargılamayacağını, utandırmayacağını ya da bana farklı gözle bakmayacağını söyledi. Sonra da ona istediğim zaman baba diyebileceğimi ve bununla ilgili bir sorunu varsa gelip onu bulabileceğini söyledi.

Ondan sonra başka bir şey söylememiz uzun zaman aldı. Onu yatağına attım. Bana yüzüne nasıl bineceğimi ve sikini nasıl emeceğimi öğretti.

aynı zamanda. En azından bana öğretmeye çalıştı. Beş dakika bile sürmeden beni yüzükoyun altına aldı ve kulağıma babamın iyi küçük prensesini yeniden yetiştirmekle ilgili homurdanmaya başladı. Müthişti!

Sanırım baba olayını sadece kendime saklamak istiyorum. Başkasıyla paylaşmak zorunda olmadığım bir parçasına sahip olmak hoşuma gidiyor. Bu sadece bizim için. Özel hayatımda, o benim asi, kötü babam olabilir ve ben de onun mükemmel prensesi olurum. Ama dünyanın geri kalanı için hala Jude ve Devin olabiliriz. Ya da kendimizin bir versiyonu. Artık ona çılgınca takıntılı değilmişim gibi davranabileceğimi sanmıyorum. Bunu sekiz ay boyunca yaptım ve çok yorucuydu! Artık denemek istemiyorum. Deli gibi aşık olmak istiyorum ve bunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum.

Onu seçmek istiyorum, onun da beni seçmesini istiyorum. Bana sarılmasını, benimle ilgilenmesini ve şu anda olduğu gibi ellerini üzerimden çekememesini istiyorum. Eğer bunu saklamak zorunda kalırsak, bu kalbimi kıracak. Buna çok *ihtiyacım var*. Bana demir atıyor.

"Her şeyin yoluna gireceğine söz verir misin?" Serçe parmağımyı kaldırarak soruyorum.

"Her şeyi yoluna koyacağım," diye söz veriyor, elini benimkinin içinden geçirerek. Yine de bırakmıyor. Dudaklarına götürüyor ve parmak eklemime bir öpücük konduruyor. "Onlarla gitmiyorsun, bebeğim."

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Beni birkaç dakika tuttu.

Cash dikiz aynasından bakışlarımı karşılıyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor. Ond an hoşlanıyorum. Eski patronum Hadley'e çok aşık. Eğer istersem işimi geri alabileceğimi ve Hadley ile Kyra'nın beni özlediğini söyledi. Bana karşı hep çok nazikti. Bana ağabeyimi hatırlatıyor. Sevdiği insanlara karşı inanılmaz derecede korumacıdır.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ona.

Çenesini kaldırıyor ve sonra bakışlarını tekrar yola çeviriyor.

Başımı Jude'un omzuna yaslayıp pencereden dışarı bakıyorum. Kardeşleri cipin her iki yanında sıra sıra dizilmiş, bir milim bile sapmadan gidiyorlar. Hepsi çok kasvetli ve ciddi görünüyor. zaman bir şeylerin peşindeymiş gibi görünen Giant bile durgun.

"Korkuyorlar mı?" Endişeyle sordum. Cash ve Jude kıkırdıyor.

"Tatlım, bu orospu çocuklarının korktuğu tek şey Gloria'nın yeni paspaslanmış zemininde yürümek," diyor Cash, sesinde bir gülümsemeyle.

"Yalan söylemiyor," diyor Jude sırtımı sıvazlayarak. "Onlar için yaşamak bu. Bütün gün, her gün masaların arkasında sıkışıp kalıyoruz ya da lanet olası sorumluluklarla yığılıyoruz. Ama uğruna yaşadığımız şey bu... İhtiyacı olan insanları korumak, bize ait olanı savunmak. Biz , bebeğim. Hayat bunun için var."

"Oh," diye fısıldadım. "Kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

"Kimsenin canı ." Jude tacıma güven verici bir öpücük konduruyor. "Savaşmayacağız. Konuşacağız ve yapacağımız tek şey bu. Amcan mantıklı bir adam, bebeğim. Onun mantıklı düşünmesini sağlayacağız. Hepsi bu."

"Hâlâ hoşuma gitmiyor," diye mırıldanıyorum, bu noktada anlaşılmı diye. Dante Amca mantıklı biri. Ama tehdit edilmekten hoşlanmaz. Ve avukat Jude aklı başında biri olabilir... ama babam Jude tamamen farklı bir konu. Bugün avukat Jude'a ihtiyacımız var ama Dimitri ve Dante Amca beni Houston'a geri götürmekten bahsetmeye başlar başlamaz onun geri planda kalacağına dair bir his var içimde. Babam Jude ringe çıkıp

ve bunun nasıl sonuçlanacağını kim bilebilir? Kibar, nazik ve makul olmayacaktır; bu kadarını biliyorum.

"Çünkü senin için önemli olan insanlara bir saniye bile acı çektirmemek için kendi kalbini kesip atarsın prenses," diye fısıldıyor Jude kulağıma. "Özverili ve nazıksın ve şiddetle seviyorsun. Kalbin saf ve sen de öylesin. Sen mükemmel, küçük bir gün ışığı topusun."

"Jude," diye fısıldıyorum.

"Sen babanın küçük gün ışığı topusun." Elini bacaklarımın arasından geçirip merkezimi avuçluyor. "Peki bu tam burada mı? İşte baban seni böyle ödüllendiriyor, bebeğim."

"Baba," diye inliyorum sessizce, tüm bedenim onun kollarında gevşiyor. Bugün tüm vücudum nefis bir şekilde ağrıyor. Jude bana iki kez banyo yaptırdı ve birkaç kez Tylenol aldı. Çok korumacı. Yine de kaslarımın ağrmasına aldırmiyorum. Yaptıklarımızı hatırlatıyorlar. Ve umutsuzca tekrar yapmak istediklerimi.

"Baban bu gece yine iddia ediyor prenses," diye homurdanıyor, Cash duymasın diye sesi alçak çıkıyor. "Sen hamile kalana kadar durmayacak."

Dudağımı ısıyorum, yüksek sesli bir inilti ile savaşıyorum. Tüm vücudum alevler içinde kalıyor, uyarılma anında külotuma doluyor. Kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum, elini merkezime hapsediyorum, kalçalarımı ona karşı sürmeye çalışıyorum. Homurdanıyor ve avucunu içime sokuyor, aynı anda boynumu ısıyor.

"Bu gece," diyor, zor nefes alarak.

Çılgınca başımı sallıyorum, ona şu anda ve burada bu kadar ihtiyacım varken o zamana kadar nasıl dayanacağımı bilemiyorum. Sanırım beni kırdı. Bana dokundu ve beni ağgözlü, çaresiz bir prensese dönüştürdü. Şu an tek düşünebildiğim o ve onu tekrar içime almak. Bana dokunması hakkında

Beni öpüyor, beni yiyor ve beni beceriyor. Bana iyi küçük prensesim diyor ama sanırım ben kötü olabilirim. Oburluk bir günah, değil mi?

Cash sürücü koltuğundan, ", " diyor. Kalbim durdu.

Jude avucunu bir kez daha merkezime sürüyor ve sonra isteksizce elini bacaklarımın arasından çıkarıyor. Dudakları nazik, güven verici bir öpücükle boynumun kenarına dokunuyor. "Nefes al, bebeğim," diye fısıldıyor. "Her şey yoluna girecek."

Petal Pushers, küçük bir otoparkı ve büyük ön camları olan küçük, eski moda bir dükkân. Otoparka girdiğimizde siyah bir SUV kapıların yanına park etmişti bile. Cipin yanında duran Dimitri, Dante Amca ve Constantine'i görünce kalbim sıkışıyor.

Dante Amca her zamanki koyu renk takım elbisesini giymiş ve kravatını takmış, pahalı İtalyan deri ayakkabıları güneş ışığında parlıyor. İri ve heybetli. Dimitri de aynı boyda, gerçi kardeşime takım elbise giydirmek mümkün değil. Yaklaşmamızı bir şahin gibi izliyor, koyu renk gözleri kısılmış, dudakları ince, onaylamayan bir çizgide sıkışmış. Şu anda benden pek memnun değil.

Constantine üçü arasında huysuz görünmeyen tek kişi. Ayrıca burada görmekten en çok endişe duyduğum üç kişiden biri. Ona

Azrail. Özellikle pis bir şeye uğraşmak istediklerinde aradıkları adamdır. Melekleri bile ağlatacak şeyler yapmıştır. Eğer buradaysa, bu hiç iyi değil.

"Bu Dante Amca," diye fısıldıyorum, Jude'a onu göstererek. "Bize kaşlarını çatarak bakan Dimitri." Ağzımı nemlendirmeye çalışarak dudaklarımı yalıyorum ve Constantine'e başımı sallıyorum. "Bu Constantine Attias. Kardeşim ve Dante Amca için çalışıyor. Onların tetikçisi gibi."

"Tanrım," diye mırıldanıyor Cash ön koltuktan.

"Sana zarar verir miydi?" Jude soruyor, elleri üzerimde sıkışıyor.

"Asla," diyorum tereddüt etmeden. Constantine pek çok şey olabilir ama ben ona hayatım pahasına güvenirim. O benim hayatımı *kurtardı*. Kadınlara ve çocuklara karşı bir ilgisi var. Dante Amca ve Dimitri de öyle. Tahrik ne olursa olsun kadının ya da çocuğun peşinden gitmezler. Yıllarca kartellerin peşime düşmesini engellemeye çalıştıkları için mi yoksa bunu ahlaki açıdan yanlış buldukları için mi bilmiyorum ama asla düşmanlarının ailelerini hedef almazlar.

"Cipte kalmanı istiyorum," diyor Jude yine de.

"Hayır."

"Prenses."

"Hayır, Jude." Başımı sıkıca sallıyorum. "Bunu benim için yapmak istediğin için sana çok minnettarım, ama olmak istediğim yerin burası olduğuna dair sözünü asla kabul etmeyecekler. Bunu benden duymadıkları sürece vazgeçmeyecekler."

"Siktir," diye homurdanıyor.

"Bunu yapmak zorundayım," diye fısıldıyorum, çenesini avuçlayarak. Kirli sakalları avucumu çiziyor. "Kaçmanın çözüm olduğunu düşünmüştüm ama yanılmışım. Onlara kendi kararlarını verebilecek bir yetişkin olduğumu bile *söyleyemiyorsam*, kendi kararlarımı verebilecek bir yetişkin olduğumu nasıl kanıtlayabilirim ki?

kendi kararlarımı vermek?" Benim ağızımdan, kendi geleceğı olan bir insan olduğumu ve geleceğimin burada sevdiğim adamla birlikte olduğunu duymalarını istiyorum. Bundan hoşlanmak zorunda değiller ama bunu kabul etmek zorundalar. Hayatımın geri kalanını kaçarak geçirirsem bunu asla yapamayacaklar.

Yetişkin olduğumu iddia edip sonra da en sevdiğim insanları incitecek çocukça kararlar veremem. Amcam ve kardeşim beni büyütmek için çok şeyden vazgeçtiler. Benim için savaştılar, beni korudular ve güvende tuttular. Tek istedikleri benim güvende kalmamdı. Hâlâ güvende olduğumu, mutlu ve sağlıklı olduğumu ve bunun benim seçimim olduğunu kendi gözleriyle görmeleri gerekiyor.

"Siktir," diye küfrediyor Jude, bileğimi nazıkçe tutarak. "Tamam. Ama şimdi beni dinle, küçük kız. Sana ellerini süremeyecekler. Seni Houston'a geri götürmeyecekler. Gitmek istemediğın hiçbir yere gitmiyorsun."

"Plan bu," diye söz veriyorum, öne doğru eğilip dudaklarımı onunkilere bastırarak sert bir öpücük konduruyorum. Tanrım, onu çok seviyorum. Otoriter ve bölgeci olduğunda çok ateşli oluyor. Belki onu bu kadar çok sevmem yanlış ama umurumda değil. *Gerçekten* seviyorum.

Cash yana doğru çeker, üç noktayı kaplar ve motoru durdurur. Kardeşler motosikletlerini SUV'un etrafına dizerek ortasında SUV'un bulunduğu baş aşağı bir *V* oluştururlar. Yine de hiçbirini inmiyor. Hepsi oldukları yerde kalırlar.

"Gidelim," diye homurdanıyor Jude.

Cash bir küfür mırıldanır ve sonra cipten iner.

Jude kapıyı açıyor ve beni ayağı kaldırmadan önce dışarı çıkıyor. Yine de gitmeme izin vermiyor, yakınından bile geçmiyor. Kolunu bana doluyor, sanki benden bir parçaymış gibi beni kendine doğru çekiyor. Buradan bile Dimitri'nin mutsuz bakışlarının üzerimizdeki ağırlığını hissedebiliyorum.

Kardeşim aşırı korumacıdır. Eğer onun istediği olsaydı, asla biriyle çıkmaz, aşık olmaz ya da evlenmezdim. Erkekler benim için asla var olmazdı. Ona göre, bana güvenemezler. Ama Jude'u tanımıyor. Tanısaydı, Jude ile bu konuda tam bir fikir birliği içinde olduklarını görürdü. Jude'a göre, benimle birlikte güvenilebilecek tek erkek o. Dün gece bana öyle söyledi.

Dante Amca ifadesini net tutuyor, düşünceleri karanlık gözlerinin ardında dikkatle gizleniyor. Onu okumak her zaman zor olmuştur. Yine de Jude'un kolunu bana doladığını görünce şaşırmış gibi görünmüyor. MC'yi gördüğüne de şaşırmış görünmüyor. Jude ile bu sabah telefonda kısa bir süre konuştuklarını biliyorum. Konuşma sırasında oradaydım. Sadece üç dakika sürdü. Sanırım amcam o zamandan beri telefonda, MC hakkında bulabildiği her bilgiyi topluyor.

O konuşmadan sonra Constantine'i buraya mı çağırıldı?

Hands'in yanından geçtiğimizde bisikletinden atlayıp bize katılıyor ve Cash'in yanında park alanında ilerliyor. Yanından geçtiğimizde Giant bana küçük bir gülümseme veriyor ama gri gözleri her zamankinden daha ciddi.

Dışarısı çok soğuk olmamasına rağmen titriyorum. Zayıf kış güneşi tepemde ısıll ısıll parlıyor, ışınları otoparka yayılıyor. Rüzgâr ağaçların tepelerinde hışırdıyor, biz onların ötesine geçerken motosikletlerin hırıltısına kontrpuan oluşturuyor.

Ailemden birkaç adım ötede durduk.

"Merhaba Dante Amca, merhaba Dimitri," diye fısıldıyorum ellerimi birbirine vurarak. "Merhaba, Constantine."

"Tatlım," diyor Dante Amca. Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmasa da sesindeki endişeyi gizleyemiyor. "İyi misin?"

"Evet." Sertçe yutkunuyorum, boyum iki santim uzamış gibi hissediyorum. "Seni endişelendirdiğim için özür dilerim."

"Ona bir özür borçlu değilsin," diye homurdanıyor Jude, amcama hançer gibi bakarak. "Seni yapmak istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamaya çalışmamalıydı."

"Beşinci," diye mırıldanır Cash, gözlerini Jude'a dikerek. "Sakin ol."

Jude onu görmezden geliyor, kızgın, bölgeci bir baba ayı gibi kabarıyor. "Kaçtı çünkü onu zorla Houston'a geri göndermeyeceğinize güvenmiyordu."

"Sen Jude Despora olmalısın," diyor Dante Amca, alaycı bir eğlenceyle dolu ses tonuyla.

Dimitri daha az eğleniyor. Gözlerini Jude'a dikmiş, usulca hırılıyor.

Hands ve Constantine hiçbir şey söylemiyor, onun yerine kenarda duruyorlar. İkisi de sıkılmış görünüyor ama ben kör değilim. İkisinin de birbirlerine ve diğer herkese göz kulak olduklarını biliyorum. Onlarda o bakış var, uzuvları uzun ve gevşek, kavgaya hazırlar. İlginç ama bu ana kadar Hands'in tehlikeli olduğunu hiç düşünmemiştim. Karısına ve küçük kızına çok aşık ve onlara karşı çok nazik. Ama onu böyle görünce, onun tam bir savaşçı olduğunu anladım.

"O benim," diyor Jude amcama.

"Bu da seni Jason Montoya yapıyor," diyor Dante Amca, Cash'e bakarak.

Cash başını sallayarak çenesini kaldırır.

Dante Amca kendini tanıtmak için hiçbir hareket yapmayan Hands'e ve sonra tekrar Jude'a bakar. "Ben Dante Arakas," diyor. "Devin'in amcasıyım."

"Senin kim olduğunu biliyorum." Bakışları amcamdan Dimitri'ye şimşek gibi çakıyor. "Gecenin bir yarısı evinden kaçmasının sebebi sensin. Son bir haftadır, bir hafta boyunca ne ile yaşadığının sebebi sensin."

mutfağımızdan aşırıldığı artıklar." Kendini tam boyuna çekti, ifadesi kabarmıştı. "Yardım korkmasının sebebi sensin."

Dimitri huzursuzca kayıyor.

Dante Amca değil. Gözlerinde kızgınlık parlıyor. "Yeğenime sarılmış olduğunu düşünürsek, benimle konuşurken ses tonuna dikkat etmeni öneririm," diyor sakince. "Buraya kavga etmeye gelmedim. Buraya medeni yetişkinler gibi konuşmaya geldim."

Jude ters ters bakıyor, çenesini öyle bir sıkıyor ki dişleri birbirine çarpıyor. "Jude," diye fısıldıyorum, elimi çenesinin üzerine koyarak.

Başını eğip bakışlarımla buluşuyor.

"Lütfen," diyorum sessizce, başımı sallayarak. Benim için ayağa kalktığı için onu çok seviyorum ama kendim için ayağa kalkma sırası bende. O arkamdayken bunu yapabilirim. Her şeyi yapabilirim.

Yüz ifadesi yumuşuyor, gözlerindeki öfke akıp gidiyor. Elini kaldırıp yüzümün yan tarafını okşuyor. Gözlerindeki bakış... Tanrım, umarım bana böyle bakmayı hiç bırakmaz.

Dimitri, buraya geldiğimizden beri söylediği ilk şey olan "Tanrım!" diye mırıldandı.

İrkiliyorum, ona bakmak için dönüyorum.

"Bu çok saçma," diyor ellerini havaya kaldırarak. "Buraya seni kaçırmaya gelmedik. Seni saçından Houston'a geri götürmüyoruz Devin. Eve dönmek istediğini sanıyorduk."

"Ben *evimdeyim*," diye fısıldıyorum şiddetle, gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Gümüş Kaşık Şelalesi benim evim Dimitri."

"Houston'da yaşıyorsun," diyor.

"Hayır, *sen* Houston'da yaşıyorsun. Orası senin ve Dante Amca'nın evi ama benim için hiçbir zaman ev olmadı. Hayatım boyunca orası benim için bir hapisane oldu Dimitri. İlk kez yatıya kaldığımda on yedi yaşıyordum!" Ağlıyorum. "Korumalar olmadan alışverişe çıkmadan ya da okula yürümeden önce on yedi yaşıyordum. Bu *normal* değil." Ailem ölmeden önce bile hayatım böyleydi. Her zaman İngiltere kraliçesinden daha sıkı korunmuşumdur. Buraya taşınana kadar bunun ne kadar berbat bir şey olduğunun farkına bile varmamıştım.

"Senin için en iyisini yaptığımızı biliyorsun Dev," diyor Dimitri, sesi yumuşak.

"Bunu biliyorum ve beni güvende tutmak için bu kadar çok çalıştığınız için ikinizi de çok seviyorum," diyorum gözlerimi ovuşturarak. "Ama artık normal olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Özgürlüğün ve günün her dakikasında arkamı kollamak zorunda olmamanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Uyanık olduğum her anı kartel korkusuyla yaşayarak geçirmeye geri dönmeyeceğim. Benim hayatım artık burada."

Dimitri, Jude'a kaşlarını çatarak, "Hayatın onunla demek istiyorsun," der. "Kiminle çıkmayı seçeceğim benim seçimim Dimitri."

"O senin için çok yaşlı, Dev."

"Çok kötü," diye tersliyor Jude. "Nasıl olsa onunla evleneceğim."

Dimitri ve Dante Amca gözlerini kırpıştırarak bu açıklamayı şaşkınlıkla karşılarlar. Bu beni de şok etti. Kalbim gökyüzüne doğru yükseliyor ve sonra endişeyle yere doğru düşüyor. Ama bunu dile getirmiyorum. Burada değil. Şimdi değil.

"Onunla evleniyorum," diyorum, sesim net ve güçlü.

"Tanrım," diye mırıldandı Dimitri, şaşkınlıkla bize bakarken. "On sekiz yaşındasınız!" "Annem de öyleydi," diye hatırlatınca irkildi. "Bu onun da bir şekilde babamı daha az sevdi? Hayır, değil. Ben seçimimi yaptım,

Dimitri. Benim için mutlu olamaz mısın?" Sonunda sesim titriyor. "Yine de beni sevemez misin?"

"Siktir," diye gürleyerek bana doğru geliyor. Kollarını uzatmış, Jude'dan kurtulup göğsüne atılmamı bekliyor. Bunu yapar yapmaz, hayatımda pek çok kez yaptığı gibi beni bir ayı gibi kucaklıyor. "Seni *her zaman* seveceğim, küçük kardeşim. Her zaman."

Adını haykırdım, ona sarıldım.

"Eğer sana iyi davranmazsa, onu kimsenin bulamayacağı bir yere gömerim," diye fısıldıyor kulağıma.

"O bana çok iyi," diye fısıldıyorum, gözyaşlarımın arasından burnumu çekerek. İcini çekerek beni sıkıca kavıyor ve sonra yavaşça bırakıyor.

İsteksizce Dante Amca'ya dönüyorum, ne bekleyeceğimden hiç emin değilim. Onunla her iki şekilde de olabilir. Benim için en iyisini istiyor ama onun benim için en iyisi hakkındaki fikirleriyle benimkiler her zaman uyuşmuyor. İnatçı ve kendi bildiğini okuyor. Bir kez kararını verdi mi, onu değiştirmek neredeyse imkansızdır.

Uzun, sessiz bir an boyunca bana bakıyor ve sonra başını sallayarak bir nefes veriyor.

"Tıpkı annen gibisin evlat," diyor kollarını bana doğru uzatarak. İleri atılıp ona da Dimitri'ye sarıldığım gibi sıkıca sarılıyorum. O da kıkırdıyor ve bana sarılıyor. "Seni seviyorum, ufaklık."

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, yüzümü omzuna silerek.

Beni bırakıyor ve ben de aceleyle Jude'un yanına dönüyorum, onun kollarını da etrafımda hissetmek için sabırsızlanıyorum. Hayatımda üç tane huysuz ayı var ama sadece bir tanesi bana tam uyuyor. Bu ayı. Babam.

"Bu beni Houston'a geri göndermek için savaşmayacağın anlamına mı geliyor?" Hepimizin aynı fikirde olduğundan emin olmak için Dante Amca'ya soruyorum.

"O konuda," diyor başını yana eğerek. Jude huzursuzca kıpırdanıyor, göğsünden bir hırıltı yükseliyor.

Dimitri iç çekerek, "Görünüşe göre Gümüş Kaşık Şelaleleri bir süreliğine hepimizin evi olabilir, Dev," diyor. "Burada halletmemiz gereken bir şey var."

"Peki bu tam olarak ne ?" Cash sorar. "İş," diyor Dante Amca.

Cash kaşlarını çatıyor.

Dante Amca'ya bakakaldım. "Buraya mı *taşınıyorsun*?"

"Öyle görünüyor" diyor, bir elini yüzüne sürüyor ve sonra bana ihtiyatla bakıyor. "Bu senin için sorun olur mu, tatlım?"

"Etrafımı korumalarla çevirmeyeceğine ve hayatıma müdahale etmeyeceğine söz veriyor musun?" Tam olarak bunu yapacağından endişelenerek soruyorum. "Çünkü eğer planın buysa, işbirliği yapmayacağımı bilmelisin."

"Korumalara ihtiyacı yok," diye homurdanıyor Jude. "Biz ailemizi koruruz." Hands ve Cash başlarıyla onaylıyorlar.

"Anlıyorum," diyor Dante Amca sert bir sesle, bakışları hâlâ Cash'in cipinin yanında bekleyen kardeşlere kayıyor. Gözleri tekrar Jude'a döner. "Eğer onu güvende tutarsan, karışmam. Ama onun güvenliği ilk kez tehlikeye girdiğinde, sen ve kulübün bana hesap vereceksiniz."

"O gün gelmeyecek," diye Jude. "Bunu gör."

"Anlaştık," diye homurdanır Jude. "Anlaştık," der Cash.

Jude başını benimkine doğru eğiyor. "Prenses? Sen ne düşünüyorsun?"

"Gümüş Kaşık Şelalesi'ne hoş geldiniz," diyorum ve cevabımı çekinmeden veriyorum. Dünyada en çok sevdiğim üç adam aynı yerde mi? Bu

Neredeyse mükemmel bir peri masalı sonu. Ayrıca, Jude'un Dante Amca'nın sözünden dönmesine izin vermeyeceğini biliyorum. O benim babam. Özgürlüğümü kaybetmeden güvende olmamı sağlamak için ne gerekiyorsa yapacaktır. O böyle biri. Onu bu kadar çok sevmemin bir nedeni de bu.

BÖLÜM YEDİ

Jude

("Tuhaf davranıyorsun," diye homurdanıyorum Devin'e. Odamın diğerk dikkatle onu izliyorum. Kulüp binasına geri döndük. Onu götürmek istedim.

ama Cash beni birkaç gün daha burada kalmaya ikna etti, onu mülkten çıkarmadan önce amcasıyla her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için. Akıllıca bir plan.

Bizi yalnız bırakmak için herkesi dışarı çıkardı. Yine de tamamen yalnız olmadığımızı biliyorum. Kovboy ve Kyra hemen yandaki çiftlikteler. Rulie ve Gloria bu gece onlarla kalacak. Sanırım Giant da bu gece burayı gözetliyordur.

"Değilim," diyor Devin, küçük bir peri gibi oradan oraya uçarak. Kararsız, yerinde duramıyor. Zihninin çarklarının döndüğünü buradan duyabiliyorum. Yine de konuşmuyor. Bu beni çileden çıkarıyor. Aklından geçen her düşüncüyü bilmemekten nefret ediyorum.

"Öylesin."

"Değilim," diye şarkı söyleyerek beni gülümsetiyor. Kelimelerle anlatılamayacak kadar tatlı.

Duvarı itip ona doğru ilerliyorum ve dans ederek elimden kurtulmadan önce onu belinden yakalıyorum. "Babana yalan söylediğinde ne olduğunu hatırlıyor musun prenses?"

Yumuşakça inliyor.

"Baban o küçük amcığın etrafını sarmasıyla uyumayı seviyor," diye homurdanıyorum, onu kendime doğru çekerek. "Islak, rahatsız külotlarla uyumaktansa bunu yapmayı tercih etmez misin?"

"Oh, evet," diye nefes alıyor, gözleri çoktan büyümüş. Tanrım. O bir hayal. Sekiz ay boyunca ellerimi ondan uzak tutmayı nasıl başardım? Bir aziz olmalıydım. Hayır, öyle değildim. Aptalın tekiydim. İnsanların onun hakkında ne düşüneceği konusunda o kadar endişeliydim ki gözümün önündekini göremedim. Babasına ne kadar ihtiyacı olduğunu göremeyecek kadar.

Dünya onun için hala taze ve yeni. Özgürlüğü tattı ve güvende olduğunu düşünüyor. Ona asla aksini söylemeyeceğim. Ama ben aptal değilim. Gözden uzakta olduğu için güvende olmadığını biliyorum. Dante ve Dimitri'nin buraya taşınmasıyla sırtında yine bir hedef olacak. Ama bunu asla bilmeyecek. Asla göremeyecek. Hayatının geri kalanını ilk on yedi yılını geçirdiği gibi geçirmesine izin vermeyeceğim - kilit altında ve korku içinde yaşayarak. Bunu fazlasıyla yaşadı.

Onun için gelen her tehdidi ortadan kaldırmak benim işim. Onları asla bilmeyecek, onlardan korkacak zamanı olmayacak. Hayatının geri kalanında, ona zarar vermek isteyen her şeyle arasında duran şey ben olacağım. Ben ve kardeşlerim. Onu koruyacağız, tıpkı Hadley, Kyra, Samara, Catriona ve London'ı koruduğumuz gibi.

Dante ve Dimitri'nin yardım etmek için buralarda olacaklarını hissediyorum. Onları buraya çeken iş her ne ise... Yasal bir iş olduğundan şüpheliyim. Ve burayı rastgele seçtiklerinden de şüpheliyim. Karteller işin içindeyse, sanırım o burada olduğu için buradalar, çünkü bir daha ona yaklaşmalarına asla izin vermeyecekler. Onu bir kez neredeyse kaybediyorlardı. Sadece bir aptal onu ikinci kez riske atar. Amcası ve kardeşi aptal olmaktan çok uzak.

Henüz ikisine de tam olarak inanmış değilim ama onu sevdikleri çok açık. Onun da onları idolleştirdiği aynı derecede açık. Onlarla kavga ederek onu mutsuz etmektense kendi dilimi yutarım. Onu mutlu edecekse kamp ateşinin etrafında kumbaya söyleriz. Gülümsemesini sağlamak için ne gerekiyorsa. Artık önceliğim bu. Benim prensesim. Onun dünyası. İhtiyacı olan şey.

"O zaman dürüst ol, bebeğim," diye mırıldanıyorum, elimi boğazına dolayarak başını geriye doğru itiyorum. Parlak gözleri sanki başka tarafa bakamıyormuş gibi benimkilere kilitleniyor. "O kafanın içinde neler oluyor?"

"evlenmek zorunda olduğunu düşündüğün için mi evlenmek istiyorsun?" "Ne?"

"Benim için çok yaşlı olduğunu ve yaptığımız şeyin kötü olduğunu düşünüyorsun," diye fısıldıyor. "Bunun seni kötü yaptığını düşünüyorsun." Alt dudağı titriyor. "Benimle gerçekten evlenmek istiyor musun, yoksa doğru olan bu olduğu için bunu yapmak zorunda olduğunu mu hissediyorsun?"

Ona bakakaldım, soru karşısında şok olmuştum. Gözlerinde yüzen yaşlar beni dehşete düşürdü. Tanrım, gerçekten hiçbir fikri yok, değil mi? Bu benim hatam olsa da, beni kızdırıyor. Belki de benim hatam olduğu için beni kızdırıyor. Çünkü bu kızın kalbimin sadece ve sadece onun için attığını bilmemesi dayanılmaz bir şey. Onu gördüğüm andan beri öyle.

"Kollar yukarı," diye homurdanarak gömleğinin eteğini tuttum. "Jude."

"Kollar yukarı, prenses."

Ofluyor ve sonra isteksizce kollarını kaldırarak tişörtünü çıkarmam için bana izin veriyor. Onu yere atıp sütyeninin kopçasına uzandım. İki saniye içinde muhteşem vücudundan sıyrıldı ve gömleğiyle birlikte yere atıldı. Sırada pantolonu ve külotu vardı, düştükleri yerde bir yığın halinde atılmışlardı.

Önümde çırılçıplak durduğunda, üzerinde işaretlerimden ve sevimli bir kaş çatmadan başka bir şey olmadığında, önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, ait olduğum yerde ayaklarının dibinde tapınıyorum. Ve lanet olsun, buradan manzara olağanüstü. Teni lamba ışığında parlıyor, benim izlerim onun mükemmelliğiyle tezat oluşturan koyu lekeler.

"Jude," diye fısıldıyor. "Ne yapıyorsun?" "Sevdiğim kadına benimle evlenmesi için yalvarmaya hazırlanıyorum." Nefesi kesiliyor, şaşkınlığın en tatlı sesi.

"Senin için çok yaşlıyım prenses," diyorum ona hayranlıkla bakarak. "Seninle kıyaslandığımda, ben lanet bir dinozor. O kısmı doğru anladın. Ama söylediklerinin geri kalanı? Daha fazla yanılamazdın. Sekiz ay boyunca senden uzak durmaya çalıştım çünkü senden istediğim şeyler karşısında dehşete *düşmenden* korktum. Sana yeterince değer vermedim, ama sen akla gelebilecek her şekilde benim için yaratılmışsın." Dudaklarımı bacaklarında gezdiriyor, titreyen kalçalarının her yerini öpüyorum. "Sen babanın küçük prensesi olmak için yaratılmışsın."

"Baba," diye inliyor.

"Yaptığımız şeyle ilgili tek kötü şey," diye homurdanıyorum, ellerimi kalçalarına koyarak bacaklarını nazikçe ayırıyorum. Benim için duruşunu genişleterek dışarı çıkıyor. "Durduğumuz zaman." Öne doğru eğilip dilimi kıvrımlarının arasından geçiriyorum. "Bu küçük prensesin amını yalamayı bırakmam gerektiğinde." Dilimi klitorisinin etrafında daireler çizdirerek babam diye haykırmasını sağlıyorum. "Ya da bu lezzetli küçük göt deliğini." Parmağımı arka girişine sürüyorum. "Ya da baban aletini senden çıkarmak zorunda kaldığında." Başparmağımı açıklığına bastırıp içine doğru itiyorum.

"Baba," diye hıçkırıyor, dizleri titreyip sarsılırken omuzlarıma yapışıyor.

"Babanın sana yaptığı hiçbir şey kötü değil prenses," diye hırlıyorum amına karşı. "Senin için hissettiğim hiçbir şey kötü değil." Bir yandan klitorisini okşuyor, bir yandan da daracık deliğini parmaklıyorum. "Ben bu bacakların arasında lanet olası bir *kralım*." Birkaç dakika boyunca onu yiyorum, onu daha yükseğe, daha yükseğe çıkarıyorum. "Kalbimin atmasının sebebi sensin, bebeğim. Seninle tanıştığım andan beri seni çılgınca, saplantılı bir şekilde sevdim. Senin için çok yaşlı olsam da umurumda değil. Sen benimsin. Bu küçük prenses amcığı babana ait."

"Evet!" diye ağlıyor. "Oh, evet, baba." "Sen babana aitsin," diye homurdanıyorum.

Haykırıyor, parmaklarımın etrafında parçalanıyor. Vücudundaki son damlaya kadar onu zorluyorum, inleyene, bacakları bükülmekle tehdit edene kadar küçük klitorisleriyle alay ediyorum. Sonra onu kollarıma alıp kucağıma sürüklüyorum.

Tatlı bir battaniye gibi üzerime örtülüyor, ter içinde ve nefes nefese.

"Seninle evleneceğimi amcana kendimi mecbur hissettiğim için söylemedim," diye mırıldanıyorum saçlarına. "Bunu o anın sıcaklığıyla da söylemedim. Benimle evlenmene *ihtiyacım* var prenses. Bana mümkün olan her şekilde bağlanana kadar baban rahat etmeyecek." Burnumu tacında gezdirip onu içime çekiyorum. "Sana ait olmaya ihtiyacım var Devin. Evlen benimle, bebeğim. Lütfen, hayatının geri kalanında baban olmama izin ver."

"Sen zaten bana aitsin," diye fısıldıyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, aletim fermuarıma doğru sarsılıyor. Üzerimde hak iddia ettiğini duymak cehennem kadar seksi. Buna bayılıyorum. "Kaldır."

İtaatkâr bir şekilde kalçalarını kaldırıyor, pantolonumu çıkarmak için aramıza girmeme izin veriyor, rahatlayarak tıslayarak sikimi çıkarıyorum. O kadar sertleştim ki acıtıyor. Girişine yaklaştığımda inliyor.

"Sür beni prenses," diye mırıldanıyorum. "İyi bir kız gibi babanın sikiyle kendini becer."

Hemen üzerime çöküyor ve beni sonuna kadar içine alıyor. Birlikte inliyoruz, yerin ortasında coşkuyla kıvranıyoruz. Lanet , ona doyamıyorum. Birlikte bir ömür yeterince uzun olmayacak. Bundan daha fazlasını *istiyorum*. Sonsuzluk ve ondan sonra ne gelirse. Bizi tek bir ruh haline getireceğim, onu kalıcı olarak bir parçam yapacağım.

"Evlen benimle," diye inliyorum, ellerimi beline koyarak onu sikimden yukarı ve aşağı kaldırmaya yardım ediyorum. "Evlen benimle, prenses."

"Tekrar söyle," diye talep ediyor.

Ne duymak istediğini bilmek için sormama gerek yok. Onu *taniyorum*. Tanrım, bu kızı avucumun içi gibi tanıyorum. Saf sevgiyle yaşıyor. Damarlarında kan yerine sevgi dolaşıyor. Onu besleyen, ona yakıt veren, onu ayakta tutan şey bu. Ve benimki onun en sevdiği tat.

"Seni seviyorum."

Coşkuyla haykırıyor.

"Seni seviyorum." Onu daha yükseğe kaldırıyorum, daha sert bırakıyorum. Uçuyormuşum gibi hissedene kadar. "Seni seviyorum."

"Evet, baba," diye hıçkırıyor, benim için kırılıyor. "Evet, evet, ."

Beni de kırıyor. Beni yarıyor, kalbimde ve ruhumda kalan her çatlağa giriyor. Güneş gibi parlıyorlar, ona olan saplantım büyüyor, büyüyor, o kadar büyük ki ezici. Ve hala yeterli değil. Yine de ondan daha fazlasını istiyorum. Ta ki o damarlarımda dolaşana ve ben sadece onunla var olana kadar. Onun sevgisi, onun ışığı, onun gülümsemeleri.

Onu bir kükremeyeyle sırt üstü çevirip bacaklarını omuzlarıma atıyorum. Ve sonra babacık gerçekten işe koyuluyor. Kalçalarım onunkilere çarpıyor, taşaklarım kıcını tokatlıyor, ruhuna doğru yolumu becerirken, her santimini talep ediyorum

Yol boyunca onu. Zevk çığlıkları atıyor, kollarımı peneliyor, daha fazlası için yalvarıyor.

Evin bize ait olması iyi bir Şey çünkü prensesim küçük pis bir kız. Sahip olduğum her Şeyi talep ediyor, daha sert olmam, onu daha derinden becermem için yalvarıyor. Meme uçlarını ısıırıyorum, onları sadece onu teŐvik eden zevk ve acıyla eziyet ediyorum. Ona sert davranıyorum, olması gerekenden daha sert. Her dakikasına bayılıyor.

Birlikte boŐalıyoruz, onun coşku çığlıkları odada yankılanıyor. Amcığı üzerime kilitlenirken ve *babam* köŐelerde yankılanırken ondan başka her Şeyin izini kaybediyorum. Ağırlığımı n kollarımın üzerinde tutarak ona doğru yığılıyorum. Yorgunluktan bitap düşmüş olsam da ona dokunmadan duramıyorum. Ellerimi kıvrımlı vücudunun her yerinde gezdiriyor, ulaŐabildięim her yere taparcasına öpücükler konduruyorum.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyorum öpücükler arasında. "Seni seviyorum. Çok iyiydin. Tanrım, prenses. Baban seni çok seviyor."

"Mm," diye mırıldanıyor beni asla mahvetmeyen o tatlı sesiyle. "Ben de seni seviyorum, baba."

Kalbim taşıyor ve hayatımda ilk kez gerçek mutluluğu tadıyorum. İŞte bu. Bu o. Ve bu mükemmel.

SONSÖZ

Devin

Five Yıl Sonra

Kızım ve ben Jude'un kulüp binasındaki penceresinin önünde durup içeri sızmaya hazırlanırken parmağımı dudaklarıma götürerek "Şşşt," diye fısıldıyorum. Houston'daydı, eski bir müşterisinin açtığı kâr amacı gütmeyen bir kuruluşla sözleşme imzalıyordu. Beş yıl önce Betty, tacizci erkek arkadaşını vurduğu için cinayete teşebbüsle suçlanmıştı. Jude onu suçlamalardan kurtardı ve hayatı gerçekten değişti. Şimdi aile içi şiddet mağdurlarının yasal temsil bulmalarına yardımcı olan bir kar amacı gütmeyen kuruluşu yönetiyor. Jude'un hukuk bürosu, müvekkillerini pro-bono olarak temsil etmek üzere anlaştı. Onunla çok gurur duyuyorum.

Yine de onunla her zaman gurur duyuyorum. Kocam tanıdığım en harika adamlardan biri. Özverili ve şefkatlidir ve ihtiyacı olanlara yardım etmek için ne gerekiyorsa yapar. Onu her geçen gün daha da çok seviyorum.

"Şşşt," diye fısıldıyor Dylan, kıkırdayarak.

Başımı sallayarak gülümsememle savaşıyorum. Sinsilik konusunda berbat. Yine de sadece dört yaşında. Onun için her şey en yüksek sesle üstlenilmesi gereken bir macera. Dünyayı onun gözünden görmeyi seviyorum. Benim büyüdüğüm dünyadan çok farklı ve bunu o ve küçük kardeşleri için seviyorum. Korkuyu ya da dünyadan uzak kalmanın nasıl bir şey olduğunu bildikleri tek bir gün bile geçirmedi.

Jude buna asla izin vermez. O bizim en şiddetli koruyucumuz ve en sadık savunma hattımızdır. Hiçbir şey bize zarar veremez. Hiçbir şey yaklaşılamaz bile. Yıllar boyunca korktuğumuz şeyler olduğunu biliyorum. Ama onların bana ya da bebeklerimize dokunmasına asla izin vermez. Onlar için stres yapmama ya da endişelenmeme asla izin vermez. Sadece onlarla ilgilenir.

Bunu çok takdir ediyorum. *Ona* çok minnettarım. Onun sayesinde hayatım bir peri masalı gibi. Onun yatağına girdim ve bana tam uyduğunu gördüm. *O da* bana tam uyuyordu. O zamandan beri her gün bana tam uyuyor. Huysuz baba ayım benim dünyam, ben de onun. Ona her zamanki gibi takıntılıyım. Onun da aynı şeyi hissettiğini bilmek için sormama gerek yok. Bunu bana her gün gösteriyor.

Çocuklar gece yattığında, canavar babam oynamak için dışarı çıkıyor. Her zamanki gibi asi, ellerini üzerimden çekemiyor. Beni duramıyormuş gibi beceriyor, bazen tekrar tekrar. Ve ben daha fazla dayanamadığımda, o eğlenmeye devam ediyor. Beni gerçek bir prenses gibi şımartıyor ve şımartıyor. O anlarda ben dünyanın en değerli küçük prensesiyim. Ve o da gezegendeki en memnun baba.

Çocukların yanında biraz yumuşatmak zorunda kalıyoruz ama o zaman bile benimle ilgilenmeye özen gösteriyor. Onun küçük prensesi olduğumu bilmemi sağlar. Çoğu gün onun kucağında yemek yerim. Beni taşır, benim için yemek yapar ve beni çok şımartır. Bana ve bebeklerimize sarılmak için zaman ayırmadığı tek bir gün bile yok. Çok seviliyoruz.

Sanırım kardeşlerinin çoğu bu noktada ilişkimizin dinamiklerini biliyor ama kimse bizi yargılamıyor. Bizi olduğumuz gibi kabul ediyorlar. Eşleri de öyle. Doğrusu, bence erkek kardeşlerden birkaçı da biraz sapık. Kadınlar konuşur! Seks hayatları hakkında bilmem gerekenden çok daha fazlasını biliyorum. Ama hepsini çok seviyorum! Onlar benim hiç sahip olmadığım kız kardeşlerim.

Dimitri de artık evli. Karısı inanılmaz biri. Ona çok bayılıyorum. Utangaç, tatlı ve Dimitri için mükemmel. Ona bir kraliçe gibi davranıyor. Onu böyle mutlu görmeye bayılıyorum. Onun için istediğim tek şey bu. Dante Amca ve Constantine bile Silver Spoon Falls'da aşkı buldular. Amcamın aşık olacağı günü göreceğimi hiç düşünmezdim ama o bir ton tuğla gibi düştü.

Hayat şimdi beş yıl öncesinden çok daha farklı görünüyor. Daha büyük, daha parlak ve çok daha dolu. Her anını seviyorum. Özellikle de ailemin bir arada olduğu zamanları. Hiçbir şey beni sevdiğim tüm insanların aynı yerde olmasından daha mutlu edemez.

"İçeri giriyor muyuz anne?" Dylan gömleğimin eteklerini çekiştirerek soruyor. "Evet," diye fısıldıyorum. "Ama bir fare kadar sessiz olmalısın ki uyanmayalım.

yoksa sürprizi mahvedeceğiz, unuttun mu?"

"Ben üyeyim," diyor, küçük mavi gözlerini onu kızdırıyormuşum gibi devirerek. Yemin ederim bunu benden anlamıyor. Jude anladığını söylüyor ama bence o deli. Küçük kollarını kaldırıyor, pencereden tırmanmasına yardım etmek için onu kucağıma almam için sabırsızlanıyor.

Jude'un hâlâ uyuyor olması için dua ederek onu hamile karnımın üzerine çekiyorum. Uyandığında beni penceresinden tırmanırken görürse, tokatlayacak. da bu zaten, ama cezamın tadını daha sonra çıkarmayı ve beni gerçekten pencereden sürünürken yakalarsa alacağımı bildiğim azarı almamayı tercih ederim. Çok otoriter! Ne zaman hamile kalsam, daha da korumacı oluyor.

Pek umursamıyorum ama kurallara uyma konusunda da pek iyi değilim. Gerçek şu ki... Huysuz babacığının oyun oynamak için ortaya çıkması hoşuma gidiyor. Onun cezaları benim favorim. Onları hak etmenin yollarını bulmak en sevdiğim şeylerden biri.

Kendimi asla tehlikeye atmam ama Jude düz bir yüzeyde yürümekten daha fazlasını paraşütle atlamaya eşdeğer görüyor. Dylan'a hamileyken ilk kez sürünerek geçtiğimde penceresinin altına basamaklar düşünürsek, burada oldukça güvende olduğumu düşünüyorum. O aynı fikirde değil. Ben de ona, her ne kadar öyle olduğunu düşünmeyi sevse de, benim patronum olmadığını hatırlatmak için yaramazlık yapıyorum.

Dylan'ın basamakları çıkmasına yardım ediyorum ve sonra pencereden bakmak için en alttakine tırmanıyorum. Jude yatakta sızmış, bir kolunu gözlerinin üzerine atmış. Çıplak göğsünü gördüğümde karnım zangır zangır titriyor. Bacağı belli bir açıyla bükülmüş, çarşafı aşağı çekerek boxer giydiğini ortaya çıkarıyor. Tanrıya şükür. Dylan'ın onların altında ne olduğunu görmesine gerek yok. Zaten günde bir milyon soru soruyor.

"Bu babam!" diyor heyecanla zıplayarak. "Bak, anne! O burada!"

"Biliyorum bebeğim," diye fısıldıyorum. "Sessiz olmalısın."

"Oh, evet," diyor.

Jude'un uyanmayacağından emin olmak için bir saniye bekliyorum ve sonra yavaşça pencereyi açıyorum. Dylan sabırsızca kıpırdanıyor, içeri girmek için sabırsızlanıyor. O tam bir baba kızı. Kıvrılıp yatmaktan ve Jude'un ona kitap okumasından daha çok sevdiği bir şey yoktur. Prenses kitaplarını da asla okumak istemez. Oh hayır. O şövalyeler, ejderhalar ve tehlikelerle ilgili hikayeler istiyor.

Ya bir gün dünyayı yerle bir edecek... ya da başkanlığa adaylığını koyacak. İkisi de aynı derecede mümkün. Sert fikirleri olan küçük bir kız. Büyüdüğünde ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Muhtemelen doğduğu gün dünya korkudan titremiştir. Onu çok seviyorum!

Küçük kardeşleri ondan çok daha sakın. Duke üç, Dawson iki yaşında. İkisi de uysal küçük çocuklar. Dylan'ı takip edip emirlerini yerine getiriyorlar. Yine de onu koruyorlar. Küçük bir çocuk

Geçen ay oyun alanında onu itti. Duke ona şaplak atmaya çalıştı. Dawson onu ısırdı. Neredeyse bir isyan başlatıyorlardı. Hepimiz gözyaşları içinde ayrıldık. Bir daha asla o oyun alanına gitmeyeceğiz.

"Dikkatli ol," diye fısıldıyorum, Dylan'ı pencere pervazının üzerinden kaldırarak. Çıkıntıya ve öne doğru kıpırdamadan önce yere düşüyor. Birkaç saniye içinde diğer tarafta ayaklarının üzerinde duruyor ve bana bakıyor.

"Sıra sende anne," diye fısıldıyor... çoğunlukla.

Kendimi merdivenlerden yukarı çekiyorum ve sonra çerçevenin içinden geçiyorum. Altı aylık hamile değilken çok daha kolay oluyor. Sonunda kendimi içeri sığdırmayı başarıyorum. Jude'un odasına adım atıyorum, biraz nefes nefese ve biraz da terliyim.

"Ne yapıyorsun?"

"Ahh!" diye çığlık atıyorum, bir adım havaya zıplayarak. Arkamı döndüğümde Jude'un Dylan'ı kollarında tutarak arkamda durduğunu görüyorum.

"Babam uyandı," diyor. Küçük hain.

"Anlıyorum," diyorum ve sonra kaşlarımı çatıyorum. "Ödümü kopardın."

"Öyle mi?" Sırıttıyor ve eğilip beni öpüyor. "Lanet kapıyı kullansaydın bu sorun olmazdı prenses."

"Kilitli olabilirdi," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

"Sende anahtar var."

"Evde."

"Neden getirmedi?"

Çünkü onu kullanmaya hiç niyetim yoktu. Bunu ona söylediğimden değil.

"Unutmuşum," diye yalan söyleyip göğsüne sarılıyorum.

Bana bir an bile inanmayarak homurdanıyor. Asla inanmaz. Yemin ederim yalan söylediğimi hep anlar. Onda o saçma avukat örümcekleri var.

Hissederler. Saçmalıklarımın kokusunu bir mil öteden alabilirler. En azından kendime böyle söylüyorum. Bunun berbat bir yalancı olduğumdan kaynaklandığına inanmayı reddediyorum.

Dylan, "Sana sürpriz yapmak için gizlice girdik, baba," diyor. Hay aksi.

"Şaşırdın mı?"

"Çok," diyor Jude kasvetli bir şekilde. Çok fena yakalandım.

"Yaşasın!" Dylan alkışlıyor.

"Neden gidip Gloria Teyze'nin mutfakta senin için ne hazırladığına bakmıyorsun, bebeğim?" diyor. "Eminim üzerinde senin adın yazan kurabiyeleri vardır."

"Oh, kurabiyeler!" Dylan fısıldıyor, aşağı inmek için kollarında kıpırdanıyor. Tabii ki bu sefer fısıldıyor. Hiçbir şey onun kalbine çikolata kadar hitap edemez.

Jude onu kapıya kadar taşıyor ve ayağa kaldırmadan önce kapının kilidini açıyor. Kız hemen havalanır ve koridorda sekerek ilerler. Gloria'ya Dylan'ın çıktığını haber vermek için bağırıyor ve kapıyı kapatmadan önce Gloria'nın da bağırmasını bekliyor. Kilit yerine oturunca karnım zil çalıyor.

"O güzel elbisenin altına külot mu giyiyorsun prenses?" diye soruyor kapıya yaslanarak. Mavi gözleri üzerimde geziniyor, sıcak ve vahşi.

"Evet."

"Kaybet onları."

tekliyor. "Şimdi."

Hemen elbisemin altına uzanıyorum, bacaklarımdan aşağı çekiyorum ve sonra onlardan çıkıyorum. Zaten nemliler. Çoktan sıırılsıklam oldum. Bu hiç şaşırtıcı değil. Tek yapması gereken bana bakmak ve ben ıslağım.

"Eller masaya," diye homurdanıyor. "Kıç havada."

Yumuşakça inliyorum, itaat etmek için acele ediyorum. Nefesim boğazımda düğümleniyor, kalbim göğüs kemiğime çarpıyor. Gözlerini üzerimde hissediyorum ama henüz hareket etmiyor. Beni bekletiyor. Ben kıvranana kadar beklentinin artmasına izin veriyor.

"Yine yaramazlık yaptın prenses," diyor bana doğru yaklaşarak. "Özür dilerim babacığım," diye inliyorum.

"Öyle misin?"

"Hayır."

Eli kalçamın etrafında kıvrılıyor ve elbisemi yukarı çekiyor. " de öyle düşünmüştüm," diyor kıkırdayarak. "İşte bu yüzden baban seni cezalandırmak zorunda prenses."

"Baba," diye sızlanıyorum. Odadaki serin hava kıcıımı okşuyor, ardından avucunun içi geliyor. Beklenti içinde kıvranıyorum.

"İyi kızlar babalarının pencerelerinden içeri girmez prenses," diye homurdanıyor.

"Hayır," diye nefes nefese kaldım. "En iyi kızlar yapar."

"Siktir." Eliyle kıcıma sert bir şaplak indirdi. Zevk çılgılığını bastırmak için dudağımı ısırıyorum.

Diğer yanağıma vuruyor ve sonra benimle oynamak için elini bacaklarımın arasına sokuyor. "Babanı çıldırtıyorsun prenses," diyor kulağımın kabuğunu ısırarak. "Böyle şeyler söylediğinde sana karşı koyamıyorum ve bunu sen de biliyorsun."

"Bunu seviyorsun," diye inliyorum, eline karşı geri sallanıyorum. "Tanrım, evet, seviyorum."

"Sana ihtiyacım vardı, baba." "Beni özledin mi?"

"Çok kötü," diye hıçkırıyorum.

"Babanın sikine ihtiyacın var mı prenses?"

"Evet!"

İki kere söylememe gerek yok. Bildiğim bir sonraki şey, içimde olduğu ve beni sikine geri çektiği. Bu sefer çılgılığımı susturamıyorum. Adını odaya haykırıyorum, zaten sınıra çok yakınım. Onunlayken, beni oraya götürmek için fazla bir şey gerekmiyor.

Beni sessiz tutmak için eliyle ağzımı kapatıyor, beni sert ve derin bir şekilde beceriyor. Homurtuları ve yumuşak küfürleri en sevdiğim şarkı. Ona karşı geri sallanıyorum, onu tekrar tekrar kabzasına kadar alıyorum. Hızlı ve kirli ama yine de aşk dolu.

"Babanın aletini ıslat, bebeğim," diye kulağıma homurdanıyor. "Güzel ve özensiz olsun ki daha sonra en iyi küçük kızların yaptığı gibi yalayarak temizleyebilesin."

Eline karşı haykırıyorum, iç kaslarım ona kenetleniyor. "Evet, bundan hoşlanacağını biliyordum prenses."

Yapıyorum. Tanrı yardımcım olsun.

"Benimle gel," diye fısıldıyor, yüzünü boğazıma sokarak. "Babana ver."

Orgazm dalgaları içime çarparken bedenim masanın üzerine eğiliyor. Beni tamamen batırıyorlar, mutluluk içinde boğuyorlar. Onun içinde. Dalgaların beni alıp götürmesine izin veriyorum, o adımı homurdanırken ve sonra durup içime akarken coşku içinde süzülüyorum.

"Seni seviyorum," fısıldıyor bittiğinde, dudakları kulağımda.

"Ben de seni seviyorum, baba." İnliyorum, dik durmaya çalışıyorum ama bacaklarım titriyor.

"Sakin ol, ," diyor. "Seni temizlememe izin ver"

Beni temizlemesini sabırla bekliyorum, ancak külotumu bana doğru taşıdığını gördüğümde inliyorum. "Baba," diye itiraz ediyorum, karnım zevkten titrerken bile.

Kaşlarını çatıyor. "Bana yalan söylemenin cezasını biliyorsun prenses," diyor. "İyi kızların babalarına doğruyu söylediğini hatırlatmak için ıslak külotunu giyeceksin."

"Evet, baba," diye fısıldıyorum.

Beni külotlarımla temizliyor ve sonra onları giymeme yardım ediyor, bacaklarımı yukarı çekiyor. Sularım ve onun döllerıyla sıırsıklam olmuşlardı. Ki bu tam da onun hoşuna giden şey. Ona asla söylemeyeceğim, ama ben de öyle. Bilmiyormuş gibi davranmak oyunumuzun bir parçası.

"Gel buraya," diyor ve beni kollarına çekiyor.

Mutlu bir iç çekişle sarılıyorum.

"Pencereden sürünmeyi bırakmalısın, bebeğim," diyor karnımı okşayarak. "Benim küçük kızım burada."

"Bu sefer neredeyse pencereden sığmamamın nedeni senin küçük kızın," diye dudak büküyorum.

"Sen mükemmelsin Devin," diye homurdanıyor. "Sakın aksini düşünme."

"Tamam," diye kabul ediyorum, ciddi olduğunu bilerek. Onun gözünde ben mükemmelim. Bu çok zor.

Hamile kaldığım süre bana saf bir sihirmişim gibi bakarken büyümeme üzülmelerini anlayamıyorum. Güzel olduğumu düşündüğünü bilmek için sormama gerek yok. Yüzünün her yerinde yazıyor.

"Uykun var mı, ?"

"Birazcık," diyorum.

"Neden biraz kestirmiyorsun?" Beni kollarının arasına alıp yatağa doğru götürüyor. "Ağabeyin çocuklarla gelene kadar Dylan'a ben bakarım."

"Emin misin?" Ellerimi saçlarında gezdiriyorum. "Yorgun değil misin?" Bugünkü partiye zamanında yetişebilmek için şafak sökmeden Houston'a giden oydu. Bugün Cash'in doğum günü. O istemedi

Özledim. Eve geri dönmek istedi ama ben onu buraya gelmeye ikna ettim, böylece biraz uyuyabilecekti. Buraya gelmek için daha da erken kalkıp hazırlanmasından daha mantıklı geldi.

"Ben iyiyim prenses," diye söz veriyor beni yatağa yatırırken. "Birkaç saat uyudum." Saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor ve bana gülümsüyor. "Ve prensesimin içine girdim. Devam etmek için ihtiyacım olan tek şey bu."

"Baba," diye fısıldıyorum.

"Dinlen, bebeğim," diyor, beni öpmek için öne doğru eğilerek. "Sonrası için buna ihtiyacın olacak. Babanın senin için planları var."

"Ah, öyle mi?" Kollarımı boynuna dolayarak onu bir öpücük daha için aşağı çekiyorum. "Ne tür planlar?"

"Zaten bebeğimle o kadar şişmemiş olsaydın seni çocuğuma hamile bırakacak türden, tüm dünya babanın aletini senden uzak tutamayacağını biliyor," diye homurdanıyor, alt dudağımı ısırıyor.

Yumuşakça inliyorum, aniden uyandım. Jude fark ediyor ve kıkırdıyor.

"Artık seninle ilgilenme sırası babanda, ," diyor ve elinin tersiyle yüzümün yan tarafını okşuyor. "Uyu."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum, itaatkâr bir şekilde gözlerimi kapatıyorum.

Sıcak nefesi nazik bir iç çekişle yüzümü yıkıyor. "Seni her şeyimle seviyorum prenses. Her zaman."

Onun yatağında güvende ve sıcacık bir uykuya dalıyorum.

Yazarın NOTU

I Avukat'ı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün! Size çok minnettarım!

Silver Spoon MC serisi ile çılgın bir yolculuğa çıkmaya hazır mısınız? Serinin bir sonraki kitabı, Loni Ree'nin yazdığı The Architect 5 Ağustos'ta çıkıyor!

Sırada 25 Temmuz'da yayınlanacak olan Kiralık Randevu serisine eklediğim [Beach House Beauty](#) var!

GÜMÜŞ KAŞIK MC

Bu zengin Teksaslılar her şeye sahipler-Para, görünüş, güç, MC'leri ve kardeşleri. Eksik olan tek şey, tüm bunları paylaşacak biri. Kasabada uygun kadın sıkıntısı var ama bu kararlı adamlar bunun onları yavaşlatmasına izin vermeyecek. Bu MC kardeşler, kıvrımlı ruh eşlerini bulmak için Silver Spoon Falls, Teksas kasabasının altını üstüne getirecekler.

Nichole Rose ve Loni Ree, Şubat 2022'den itibaren size Silver Spoon MC Serisi'ni sunuyor ve bunlar tipik MC romantizm hikayeleri değil. Nichole ve Loni olayları hafif tutmayı seviyor. Bu vahşi aşk yolculuğunda bizimle birlikte gelin.

Loni Ree'den CEO - 4 Şubat 2022

<http://mybook.to/TheCEOLoniRee>

Nichole Rose'dan Cerrah - 1 Mart 2022

<http://mybook.to/TheSurgeon>

Kovboy - Loni Ree - 4 Nisan 2022 -

<https://books2read.com/TheCowboyLoniRee>

Varis - Nichole Rose - 3 Mayıs 2022 -

<http://mybook.to/TheHeirNR>

Loni Ree'den Rockstar - 10 Haziran 2022

<https://books2read.com/TheRockstar>

Nichole Rose'dan Avukat - 5 Temmuz 2022

<http://mybook.to/TheLawyerNR>

Loni Ree'den Mimar- 5 Ağustos 2022

books2read.com/TheArchitectLoniRee

Nichole Rose'dan The Prodigy- 6 Eylül 2022

<http://mybook.to/TheProdigyNR>

Loni Ree'den Prens - 7 Ekim 2022

<https://books2read.com/ThePrinceLoniRee>

Nichole Rose'dan The Bodyguard- 1 Kasım 2022

<http://mybook.to/TheBodyguardNR>

INSTALOVE Kitap Kulübü

Instalove Kitap Kulübü şimdi başlıyor!

En sevdiğiniz instalove yazarlarından içeriden bilgi alın, seveceğiniz yeni yazarlarla tanışın ve her ay öne çıkan yazarlardan ücretsiz ve bonus içerikler kapın. Instalove Kitap Kulübü bülteni haftada bir yayınlanır!

İlk altı yazarımızın bonus sahnelerine ve yepyeni, özel içeriklerine sahip olmak için hemen katılın.

Kulübe katıl:

Sahil Evi GÜZELLİĞİ

E xAlıntı

Barı ağır bir sessizlik kaplıyor. Tek ses, damarlarımda yoğun bir uğultuyla akan kan ve bir fısıltıya dönüşen şarkımın son, kederli tınları. Göğsüm zar zor yükseliyor, nefeslerim sığlaşıyor. Gözlerimi kapalı tutuyor, şarkının son notasının kaybolmasını bekliyorum.

Rhys'in gölgelerden beni izlediğini hissediyorum, bakışları ağır. Beni yakıyor, onun için acı çekmeme neden oluyor. Her zaman, onun için acı çekiyorum.

Bir sığ nefes daha alıyorum ve bırakıyorum. Etrafımdaki sağır edici sessizlikte doğal olmayan bir ses gibi görünüyor.

Kimse kımıldamıyor.

Beş saniye geçiyor.

On saniye.

On beş.

Odanın her köşesinden, kendisinden önceki sessizlik kadar sağır edici bir alkış tufanı kopuyor. Göğsümde zafer çiçekleri açıyor, rahatlıyorum. Döktüm

Tüm ruhumu o şarkıya verdim ve çok sevdiler.

Rhys'e ulaşmak, bu anı onunla paylaşmak için sabırsızlanarak dönüyorum ve sahneden iniyorum.

Ona doğru geldiğimi görür görmez kollarını açıp beni yakalamaya hazırlanıyor. Ona bir meteor gibi çarpıyorum ve gölgelerin içine doğru biraz daha geriye savuruyorum. Vücudu beni sarıyor, nefes alış verişini düzensizleştiriyor. Ereksiyonu karnıma baskı yapıyor. Karanlıkta tek gördüğüm, kutsal olmayan bir ateşle parlayan yeşil gözleri.

"Lanet olsun, Raven," diye homurdanıyor.

Dudaklarımız buluşuyor, dillerimiz mükemmel bir koreografiyle dans ediyor. Birbirimizin içinde eriyoruz, titreyen uzuvlar ve açgözlü çaresizlikten oluşan bir karmaşa. Yasak arzu ve çaresiz bağımlılık. Bunun kölesiyiz, aramızdaki bağıncı gücünü inkar edemiyoruz.

O babamın en iyi arkadaşı, ama bana dokunduğunda düşündüğüm şey bu değil. Tek düşündüğüm bana ne kadar iyi davrandığı ve onun için ne kadar acı çektiğim. Tek gördüğüm o, kalın bir kas yığmından yontulmuş o koca vücut. Altın-kahverengi teninde boyalı dövmeleler. Çenesinin köşeli kesimi ve sanki benimle hayatta kalmayı planlıyormuş gibi beni öpen dolgun, düzensiz dudakları.

"Lanet bir melek gibi şarkı söylüyorsun," diye fısıldıyor ve öpüşmeyi kesip bana bakıyor. İfadesi duygularla dolup taşıyor. Gurur. Sahiplenme. Arzu.

Onun için şarkı söylediğimi biliyor mu? Her kelimesinde ciddi olduğumu? Ona söylemek yerine "Seni özledim," diye fısıldıyorum.

"Öyle mi?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum, saçlarımın telleri ahşap duvara takılıyor. Barın geri kalanından tamamen gizlenmiş, sahnenin arkasındaki bir oyuğa sıkışmış durumdayız. Sadece metrelerce uzaktalar ama bizi kilometrelerce ayırıyor olabilirler. Onlar

Ada barının sahibi gecenin bir sonraki gösterisini sunarken alkışları azalıyor.

"Benim için mi şarkı söylüyordun, tatlı Raven?" Rhys soruyor, sert elleri kalçalarımda kilitleniyor.

"I..."

"Bana yalan söyleme, küçük kız."

"Evet," diye fısıldıyorum.

Memnuniyetini homurdanarak dile getiriyor ve beni daha yakına çekiyor. Ereksiyonunun sert çıkıntısını karnımda hissediyorum. Beklenti meme uçlarımı sert noktalara dönüştürüyor. Bir barın ortasındayız ve ben yine de onu istiyorum. Sanırım bir parçam şu anda onu istiyor *çünkü* bir barın ortasındayız. Damarlarımda dolaşan arzuda yaramaz, yasak bir yan var. Kimsenin beni görmesine izin vermeyeceğini biliyorum. Ama bu kadar yakın oldukları düşüncesi... Hoşuma gidiyor.

"Rhys? Sana ihtiyacım var."

Boğazında bir hırıltı gümbürdüyor.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, kontrolden çıkacakmışım gibi hissediyorum. Bu kadar yakınımda yüz kişi varken böyle seks yapmayı hiç düşünmemiştim. Ama şaşırmadım. Rhys bana dokunduğunda başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor. Beni tüketiyor, kendimi tanımaya hevesli bulduğum ahlaksız bir versiyonuma dönüştürüyor. O benden daha cesur, daha gözü pek. Bu karanlık prensin ayaklarına kapanmasını sağlayabilir.

"Gelmek ister misin, Raven?" diye soruyor, beni kollarının arasında döndürerek sahneye bakmamı sağlıyor. Eli karnımda geziniyor, o kadar alçak ki bacaklarımın arasında sıcaklığını hissediyorum. "Tam burada içine girmemi mi istiyorsun?"

Adını inletiyorum.

"Söyle bana," diyor, dudaklarını açıkta kalan omzuma bastırarak. Eli aşağıya doğru süzülüyor.

İçime bir sıcaklık doluyor, vücudumdaki her sinir ucu ateşleniyor.

"Söyle bana, Raven."

"Evet." Sözcük, gölgelerin içine solunan bir fısıltıdan ibaret. "Hayır, prenses.

Kelimeleri söylemeni istiyorum. O tatlı ağzını aç ve sana ne yapmamı istediğini söyle."

[*Beach House Beauty 25 Temmuz'piyasaya çıkıyor*](#)da .

NICHOLE'U takip edin

Tüm yeni sürümlerden haberdar olmak ve Nichole Rose'dan özel ARC hediyeleri için [posta listesine kaydolun](#).

Nichole ve diğer okurlarla bağlantı kurmak ister misiniz? Facebook'ta [Nichole Rose'un Kitap Güzelleri'ne](#) katılın!

AYRICA MEVCUT

Alfa Serisi

[Komşu Alfa Babası Gizli](#)

[Alfa Alfa'nın Gizli Bebeği](#)

[Alfa Patronu Koruyucusu](#)

[Bir Alfa ile Randevusu](#)

[Her Alpha: Serinin Tamamı](#)

Gelini Serisi

[Geleceğin Gelini](#)

[Çalınmış Gelini](#)

[Gizli Gelini](#)

[Kıvrımlı](#)

[GeliniGelini Esir](#)

[Kızaran Gelini](#)

Onun Gelini: Serinin Tamamı

Sahiplenilen Serisi

Özgürlüğe Sahip Sahip

Çıkmak 'Caroline'a

Çıkmak RowanÖğretmek

a Kennedy'yi Öpmek

Sahiplenildi: Tüm Seri

Saatli Aşk Serisi

Adore You

Hold You

YouKeep

YouProtect

Saatli Aşk: Tüm Seri

Milyarderler Kulübü

Milyarderin Büyük Cesaret Zayıflığı

Milyarderin Büyük Cesaret Dileği

Milyarderin Büyük Cesur Kadını

Milyarderin Büyük Cesur Mucizesi

Tutunmak İçin Oynamak

Sevimli

Turta Buz

Kırıcı Buz

Prensi

Buz Devi (çok yakında)

İkinci Nesil

[Noel için Kızaran Bir Gelin](#)

Gümüş Kaşık MC

[Cerrah Varis](#)

[Avukat](#)

[The Prodigy](#).(yakında) [The Bodyguard](#) (yakında)

Sonsuzluğun

Yankıları [Tetikçi](#)

Tarafından [Alınan](#)

[Noel](#)

[Kötü Aziz](#)

[Mahvolmuş](#) **Üçleme** [Fizik](#)

[Bilimi](#) **Mahvoldu**

Destinasyon Romantizmi

Kovboy [Romans Sahil Eyi](#)

[Güzeliyle](#) (yakında) .

Bağımsız Başlıklar

[Bir Tutam Yaz](#)

[Siyah Kadife](#)

Kolay [Sürüş](#)

[Falling Hard](#) (şu anda [Book Boyfriend Başlangıç Setinde mevcut](#))

[Otoriter Pantolon](#)
[Gizli Saplantısı Kirli](#)

[Çocuk .](#)

[Model Davranış](#)

[Öğrenme Eğrisi](#)

[Yaramaz Küçük](#)

[Elf Melek](#)

[Öpücükleri](#)

Loni ile Loni Nichole olarak yazmak

[Zane'in Asisi \(yakında\)](#)

NICHOLE ROSE HAKKINDA

Nichole Rose batı kıyısında yaşayan bir kısa romantizm yazarıdır. Kitaplarında dik başlı, küstah kadınlar ve onları tüketen alfa erkekleri yer alıyor. Huysuz dedektiflerden tavırlı taşralı erkeklere, içgüdüsel aşklara ve abartılı açıklamalara kadar hiçbir şey sınır dışı değildir.

Nichole'un herkes için uygun, ateşli ve tatlı bir hikâyesi olduğundan emin olabilirsiniz. Aşık olmayı herkese uyan tek bir kutuya sığdırmaya çalışmadan dünyanın yeterince çirkin olduğuna inanıyor. Nichole yazmadığı zamanlarda kaliteli şaraptan, sevimli ayakkabılardan ve doğaüstü her şeyden hoşlanıyor. Hayatının aşkıyla mutlu bir evliliği var ve dünyanın en gülünç kürklü bebeklerinin gururlu annesi.

Nichole ve kitapları hakkında daha fazla bilgiyi [web sitesinden](#) veya [Facebook](#)'ta beğenerek edinebilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.